

Bruksela, 13 września 2018 r.
(OR. en)

12137/18

PUBLIC 57
INF 166

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – MAJ 2018 r.

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów¹ przyjętych przez Radę w maju 2018 r.²³

Niniejszy dokument zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do Dziennika Urzędowego,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnienia dotyczące głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

¹ Dla ułatwienia podano także „skrótowe tytuły” stosowane w porządkach posiedzeń Rady (zaznaczono je *kursywą*).

² Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie stosowania, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów utworzonych na podstawie umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe itd.

³ W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej może wystąpić różnica między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt prawny został przyjęty, a faktyczną datą przedmiotowego aktu, jako że akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej uważa się za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obydwu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje dotyczące przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Niniejszy dokument jest także dostępny na stronie internetowej Rady pod adresem:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) – Consilium](#)

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: [Dokumenty i publikacje – Consilium](#)

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Są one dostępne na stronie internetowej Rady pod adresem: [Protokoły posiedzeń Rady – Consilium](#)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W MAJU 2018 R.

Procedura pisemna zakończona w dniu 7 maja 2018 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/694 z dnia 7 maja 2018 r. w sprawie wykonania decyzji 2014/932/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie Dz.U. L 117 z 8.5.2018, s. 17–18	8522/18
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/689 z dnia 7 maja 2018 r. w sprawie wykonania art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1352/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie Dz.U. L 117 z 8.5.2018, s. 1–2	8525/18

Procedury pisemne zakończone w dniu 8 maja 2018 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/699 z dnia 8 maja 2018 r. dotycząca wykonania decyzji 2013/798/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej Dz.U. L 117I z 8.5.2018, s. 3–4	8584/18
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/698 z dnia 8 maja 2018 r. dotyczące wykonania art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 224/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej Dz.U. L 117I z 8.5.2018, s. 1-2	8585/18

3615. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Ogólnych), które odbyło się w Brukseli w dniu 14 maja 2018 r.**AKTY USTAWODAWCZE**

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Stanowisko Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 1/2018</i> Stanowisko Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 1 do budżetu ogólnego na rok 2018 towarzyszącego wnioskowi o uruchomienie Funduszu Solidarności UE w celu udzielenia pomocy Grecji, Hiszpanii, Francji i Portugalii	8107/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem wstrzymały się od głosu: UK
<i>Zmiana czwartej dyrektywy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniająca dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 43–74	72/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Komisji

„Komisja wyraża ubolewanie, że zmieniona dyrektywa nie przewiduje takiego samego poziomu przejrzystości w odniesieniu do beneficjentów rzeczywistych trustów nastawionych na zysk, jak czyni to w przypadku spółek i innych podmiotów prawnych.

Komisja podkreśla, że w świetle ogólnych zasad prawa Unii i obowiązku przedstawienia uzasadnienia, niezwykle ważne z perspektywy prawodawstwa Unii jest włączenie wystarczającego, szczegółowego, odpowiedniego i racjonalnego pod względem prawnym uzasadnienia dla dostępu do zawartych w centralnych rejestrach informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych. Uzasadnienie to powinno przedstawiać w sposób jasny i jednoznaczny rozumowanie autora aktu, tak aby osoby zainteresowane mogły poznać podstawy środka i aby umożliwić właściwym sądom przeprowadzenie kontroli. Komisja uważa, że upublicznienie informacji o beneficjentach rzeczywistych spółek i przedsiębiorstw jest uzasadnione ogólną potrzebą przejrzystości w zakresie spraw korporacyjnych w celu ochrony interesów osób trzecich i że ten aspekt dyrektywy odnosi się do art. 50 TFUE. Wyraża ubolewanie, że Parlament i Rada uznały, że aspekt ten powinien być traktowany wyłącznie jako pozytywny efekt uboczny i nie wymaga przywoływania art. 50 TFUE jako dodatkowej podstawy prawnej.

Biorąc jednak pod uwagę, że wybór art. 114 TFUE jako wyłącznej podstawy prawnej nie pociąga za sobą skutków prawnych w niniejszym przypadku, Komisja może przyjąć ostateczną wersję dyrektywy.”.

Oświadczenie Komisji

„Komisja podkreśla konieczność identyfikacji i weryfikacji beneficjentów rzeczywistych, mając na uwadze, że konkretny próg dla pakietów akcji lub udziałów lub odsetka udziałów własnościowych określony w dyrektywie ma wyłącznie charakter orientacyjny i stanowi jeden z czynników dowodowych, które należy rozważyć. W związku z nieodłącznym ryzykiem stwarzanym przez podmioty niefinansowe, które nie prowadzą aktywnej działalności gospodarczej, podmioty zobowiązane powinny zatem stosować niższy próg w celu ustalenia ich beneficjentów rzeczywistych. Powinno to w szczególności mieć miejsce w przypadku pasywnych podmiotów niefinansowych, które stanowią podzbiór wszystkich podmiotów podlegających obowiązkowi zgłoszenia, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie w sprawie współpracy administracyjnej i o których mowa w globalnym standardzie w zakresie automatycznej wymiany informacji opracowanym przez OECD.”.

Oświadczenie Austrii

„Austria jest głęboko zaniepokojona faktem, że obecny tekst nie zwiększa przejrzystości odnośnie do beneficjentów rzeczywistych niezbędnej do tego, by zapobiegać wykorzystywaniu trustów do prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Istnieje ewidentna potrzeba ustanowienia obowiązkowych centralnych i publicznych rejestrów beneficjentów rzeczywistych dla trustów w tym państwie członkowskim, którego prawu przedmiotowe trusty podlegają (art. 31 dyrektywy 2015/849). Niestety obecny tekst jeszcze wzmacnia ten brak przejrzystości co do beneficjentów rzeczywistych trustów, gdyż przewiduje anonimowość beneficjentów rzeczywistych niektórych rodzajów trustów. Dlatego też Austria wzywa do zaradzenia temu widocznemu brakowi w przyszłych unijnych ramach AML/CFT.”.

Oświadczenie Niderlandów

„Królestwo Niderlandów popiera dyrektywę zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, jednak wyraża zaniepokojenie w związku z okresem transpozycji wynoszącym 20 miesięcy, w czasie którego państwa członkowskie muszą ustanowić rejestr zawierający informacje o beneficjentach rzeczywistych trustów i podobnych porozumieniach prawnych. Szybkie transpozycja i wdrożenie zmian w poszczególnych państwach członkowskich są ważne. Jednak w przypadku państw członkowskich – na przykład Królestwa Niderlandów – w których trusty i podobne porozumienia prawne nie są uregulowane prawem krajowym i w których nie istnieje jeszcze wymóg rejestracji, uruchomienie rejestrów zawierających informacje o beneficjentach rzeczywistych w ciągu 20 miesięcy po wejściu w życie przedmiotowej dyrektywy zmieniającej wydaje się niezwykle ambitne”.

<i>Rozporządzenie LULUCF</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1-25	68/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem przeciw: PL wstrzymały się od głosu: LV
--	-------	-------------------------	--

Oświadczenie Łotwy i Litwy

„Łotwa i Litwa doceniają starania prezydencji estońskiej w zakresie włączenia sektora użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) do ram polityki w zakresie zmiany klimatu po roku 2020.

Odnotowując jednak ostateczny kompromis, oba państwa mają obawy co do wchodzącego w życie w 2026 r. obowiązkowego rozliczania w odniesieniu do terenów podmokłych.

Należy uznać znaczenie terenów podmokłych jako ekosystemów umożliwiających skuteczne przechowywanie dwutlenku węgla.

Warunki geograficzne decydują o tym, że znacznie większa część terenów podmokłych – w porównaniu ze średnią UE – znajduje się w Europie Północnej i w niektórych państwach Europy Zachodniej.

To z kolei sprawia, że tereny te są niezwykle istotne przy określaniu celów klimatycznych (oraz wypełnianiu zasady zerowego salda), a także przy skutecznym i zrównoważonym gospodarowaniu zasobami.

Zgodnie z Ramową konwencją Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) zachęca się państwa by do zgłaszania emisji z zarządzanych przez nie terenów podmokłych i pochłaniania gazów cieplarnianych przez te tereny wykorzystywały niedawne wytyczne techniczne zawarte w uzupełnieniu z 2013 r. do wytycznych IPCC z roku 2006 dotyczących krajowych wykazów gazów cieplarnianych. Państwa członkowskie UE realizują wytyczne zawarte w uzupełnieniu z 2013 r. dotyczącym terenów podmokłych w różnym stopniu.

Znaczenie postępów krajowych we wdrażaniu uzupełnienia z 2013 r. dotyczącego terenów podmokłych wzrasta, kiedy w odniesieniu do tych terenów stosowane jest obowiązkowe rozliczanie, ponieważ w tym przypadku możliwe jest porównanie stopnia realizacji celów, w grę wchodzi też implikacje finansowe.

Aby zapewnić solidny i przejrzysty system rozliczania, przed wprowadzeniem obowiązkowego rozliczania wszystkie państwa członkowskie powinny stosować te same wytyczne dotyczące terenów podmokłych.

Ponadto państwom członkowskim należy umożliwić podjęcie poważnych wysiłków i zapewnić wystarczający czas, by:

uzyskać dokładne dane krajowe dotyczące zarządzania terenami podmokłymi oraz zmniejszenia niepewności. W tym zakresie nadal potrzebne są dalsze istotne prace; oraz

uzyskać krajowe wskaźniki dla poszczególnych regionów (w strefie umiarkowanej), zwłaszcza z uwagi na to, że wskaźniki krajowe w wytycznych zawartych w uzupełnieniu z 2013 r. dotyczącym terenów podmokłych charakteryzuje duży stopień niepewności. Państwom członkowskim należy zapewnić odpowiednie wsparcie naukowe i metodologiczne na poziomie unijnym.

Zważywszy na powyższe okoliczności, wzywamy Komisję Europejską, by w ramach zbliżającego się przeglądu tego rozporządzenia uwzględniła ewentualny brak dokładnych danych i krajowych wskaźników emisji umożliwiających oszacowanie emisji z zarządzanych terenów podmokłych i pochłaniania przez nie gazów cieplarnianych, a także by zapewniła, że państwa członkowskie będą miały wystarczająco dużo czasu na ich poprawę”.

Oświadczenie Polski

„Polska wyraża głębokie rozczarowanie przyjętą wersją rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE. W proponowanym prawodawstwie nie został należycie odzwierciedlony fakt, że ekosystemy leśne są największymi i najważniejszymi pochłaniaczami dwutlenku węgla w Europie. Ustanowienie poziomu referencyjnego dla lasów dla zarządzanych gruntów leśnych na podstawie krótkiego okresu między 2000 r. a 2009 r. jest arbitralną decyzją na korzyść niektórych państw i na niekorzyść innych, ponieważ okres ten nie był wystarczająco reprezentatywny dla zarządzania ich lasami. Ponadto stworzono niewłaściwy obraz leśnictwa w poszczególnych państwach członkowskich, ponieważ system rozliczania opiera się na takich skonstruowanych poziomach referencyjnych dla lasów oraz ponieważ klucz podziału mechanizmu kompensacyjnego jest oparty na lesistości, pomimo tego, że jest to tylko jeden z wielu parametrów związanych z sektorem leśnictwa. Wspomniana metodologia rozliczania może prowadzić do powstania deficytów pomimo sytuacji, w której zasoby biomasy leśnej będą wzrastać w wyniku realnego pochłaniania netto.

Jeśli długoterminowe korzyści klimatyczne zapewniane przez ekosystemy leśne nie zostaną należycie uznane i nie będą rozliczane jako emisje, pomimo tego że ilość pozyskanego drewna jest znacznie niższa niż roczny przyrost, planowane inwestycje w sektorze leśnictwa i produkcji drewna będą bardzo ograniczone. Stawia to pod znakiem zapytania rolę lasów i drewna w przyszłej zielonej gospodarce UE. UE powinna promować wykorzystywanie zasobów leśnych UE, ponieważ nie tylko jest to rozwiązanie przyjazne dla środowiska, ale przyczynia się również do zwiększenia roli lasów w biogospodarce i zrównoważonym rozwoju danego regionu. Ograniczenie pozyskiwania w UE nieuchronnie doprowadzi do wzrostu przywozu materiałów drzewnych spoza UE.

Polska jest ponadto głęboko zaniepokojona obecną strukturą ram rozliczania w odniesieniu do mechanizmu kompensacyjnego dla zarządzanych terenów leśnych (art. 11 ust. 1), ponieważ pozbawi ona jedno z państw członkowskich możliwości zastosowania mechanizmu elastyczności między sektorami LULUCF i ESR, z zastrzeżeniem art. 7 i pułapów określonych w załączniku III do rozporządzenia o wspólnym wysiłku redukcyjnym (ESR). Stosowanie jednostek z mechanizmu kompensacyjnego zakłada rezygnację ze stosowania art. 7 rozporządzenia ESR.

Zdaniem Polski jest to sprzeczne z pierwotnym zamiarem wzmocnienia roli sektora leśnego w realizacji polityki klimatycznej UE, ponieważ istnieje uzasadnione ryzyko, że wspomniane wyżej warunki korzystania z mechanizmu kompensacyjnego dla zarządzanych gruntów leśnych zostały określone tak, by zmniejszyć skalę stosowania indywidualnych limitów w elastyczności między LULUCF a ESR, co następnie stanowiłoby dodatkowy element zwiększenia celu redukcyjnego. Powyższe, wraz z warunkiem osiągnięcia zerowego salda na poziomie UE, budzi głębokie zaniepokojenie, ponieważ spełnienie tego warunku jest w dużym stopniu poza kontrolą danego państwa członkowskiego, co – w opinii Polski – nie powinno mieć miejsca.”.

Oświadczenie Portugalii

„Portugalia akceptuje porozumienie osiągnięte między Radą Unii Europejskiej i Parlamentem Europejskim. Chciałaby jednak podkreślić, że pozostaje wiele obaw dotyczących podejścia do tego sektora.

Jak podkreślamy od początku tej debaty, sektor LULUCF powinien zostać w pełni zintegrowany z polityką klimatyczną w taki sposób, by uwzględniać i dawać zachęty do osiągania rzeczywistych redukcji emisji i promowania sekwestracji dwutlenku węgla. Sektor LULUCF ma decydujące znaczenie w zapewnianiu neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla przewidzianej w porozumieniu paryskim oraz realizacji określonego przez Portugalię celu polegającego na osiągnięciu swojej własnej neutralności pod tym względem do roku 2050.

Od początku zwracaliśmy również uwagę na wiele możliwości i sposobów poprawy systemu, który został opracowany w ramach protokołu z Kioto i który już okazał się niepotrzebnie złożony i bardzo ograniczony, jeśli chodzi o promowanie realnych działań.

Ostateczny wynik doprowadził do jeszcze większej niejednoznaczności, mianowicie przy obliczaniu poziomów referencyjnych dla lasów. Wykracza on również poza międzynarodowe wskazówki dotyczące odrębnego rozliczania drewna posuszowego.

Te dwa aspekty komplikują to rozporządzenie, czyniąc je trudniejszym do wyjaśnienia i wdrożenia.

Portugalia podkreśla również, że obowiązkowe rozliczanie w odniesieniu do terenów podmokłych dla kilku państw członkowskich, dla których tereny podmokłe są nieistotnym źródłem emisji, będzie stanowić znaczny wysiłek.

Jesteśmy przekonani, że wyjście poza rok 2030 umożliwi znaczne poprawienie tego modelu w oparciu o doświadczenia z jego realizacji oraz o inne solidne podejścia obecnie stosowane przez inne państwa na podstawie porozumienia paryskiego.”.

<i>Rozporządzenie o wspólnym wysiłku redukcyjnym (ESR)</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych osiąganych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań w dziedzinie klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26-42	3/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem przeciw: LT, MT wstrzymały się od głosu: LV, PL
Oświadczenie Litwy „Litwa zdecydowanie opowiada się za porozumieniem paryskim i wspólnymi zobowiązaniami UE w dziedzinie klimatu. Litwa będzie przyczyniała się do wdrażania zobowiązań UE i zgadza się na swój krajowy cel redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. zaproponowany w rozporządzeniu o wspólnym wysiłku redukcyjnym. Sektory nieobjęte systemem ETS na Litwie odpowiadają za 66% łącznych emisji gazów cieplarnianych, przy czym największe udziały emisji pochodzą z sektora transportu i rolnictwa – odpowiednio 38% i 35%. Litwa ma jeden z najniższych poziomów emisji gazów cieplarnianych na mieszkańca i spośród państw członkowskich UE osiągnęła w 2015 r. najwyższą – wynoszącą 58,2% – redukcję emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z poziomem z 1990 r.¹. Litwa uważa łagodzenie emisji gazów cieplarnianych za proces długoterminowy oraz za zadanie, które wymaga odpowiedniego przygotowania i zasobów. Ostateczny tekst kompromisowy rozporządzenia o wspólnym wysiłku redukcyjnym zawiera szereg elementów, które są dla Litwy możliwe do zaakceptowania. Jednak przyspieszenie rozpoczęcia liniowej ścieżki redukcji emisji gazów cieplarnianych na połowę 2019 r. zmusi Litwę do przyjęcia o wiele bardziej wymagających obowiązków, niż jest ona gotowa zaakceptować. Wcześniejsza data rozpoczęcia nałoży na Litwę dodatkowe zobowiązania w zakresie łagodzenia, co w praktyce utrudni osiągnięcie celu na 2030 r. w sposób najbardziej efektywny pod względem kosztów. Priorytetem jest inwestowanie w środki na rzecz łagodzenia zmiany klimatu, a nie wydawanie ograniczonych zasobów na zakup rocznych limitów emisji. Nie widzimy zatem racjonalnego uzasadnienia dla bardzo napiętego budżetu rocznych limitów emisji już na początku następnego okresu. Litwa zgłaszała powyższe obawy przez cały okres negocjacji, ale nie zostały one uwzględnione. Skutkiem tego Litwa nie jest w stanie poprzeć ostatecznego tekstu kompromisowego.”. ¹ Zrównoważony rozwój w Unii Europejskiej SPRAWOZDANIE Z MONITOROWANIA POSTĘPÓW W REALIZACJI CELÓW ZRÓWNOWAZONEGO ROZWOJU W KONTEKŚCIE UE, Eurostat, wydanie z 2017 r., s. 263. http://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/8461633/KS-04-17-780-EN-N.pdf/f7694981-6190-46fb-99d6-d092ce04083f			

Oświadczenie Malty

„Malta potwierdza swoje zobowiązanie do zajęcia się kwestiami klimatycznymi w całości i przyczyniania się do realizacji celów porozumienia paryskiego oraz celu UE, by osiągnąć ogólnounijną redukcję emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych zakresem unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, która do 2030 r. wyniosłaby 30% w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Malta docenia starania w uznaniu jej szczególnych ograniczeń w realizacji bardzo stromej ścieżki redukcji emisji, by zmniejszyć emisje z sektorów nieobjętych ETS od 2013 r. do 2030 r., poprzez uwzględnienie Malty w załączniku IV do rozporządzenia o wspólnym wysiłku redukcyjnym. Malta uważa jednak, że poziom dostosowania nie uwzględnia w wystarczającym stopniu sytuacji, której Malta będzie musiała stawić czoła w okresie po 2020 r., ze względu na to, że jest państwem członkowskim:

- o najniższym w całej UE poziomie emisji gazów cieplarnianych na mieszkańca w sektorach nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji;
- o strukturze gospodarczej, która nie wiąże się z wysokimi emisjami dwutlenku węgla.

Wysiłek, jakiego oczekuje się od Malty zgodnie z tym rozporządzeniem, uznaje się za nieproporcjonalny, również z tego powodu, że emisje Malty są najniższe zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i w przeliczeniu na mieszkańca.

Malta systematycznie zgłaszała te obawy w trakcie procesu negocjacji i w związku z tym, dla zachowania spójności ze swoim wcześniejszym stanowiskiem, nie może poprzeć przyjęcia przedmiotowego rozporządzenia, ponieważ stawia ono ten kraj wobec bardzo trudnej ścieżki do 2030 r.”.

<i>Decyzja o sprawozdawczości środowiskowej</i> Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/853 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/63/WE i 2009/31/WE, jak również dyrektywy Rady 86/278/EWG i 87/217/EWG, w odniesieniu do przepisów proceduralnych w zakresie sprawozdawczości w dziedzinie środowiska oraz uchylająca dyrektywę Rady 91/692/EWG Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 155–161	67/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Oświadczenie Republiki Czeskiej, Litwy, Belgii i Węgier „Republika Czeska, Litwa, Belgia i Węgry pragną wyrazić swoje wątpliwości co do procedury zastosowanej odnośnie do art. 4 decyzji dotyczącej rozporządzenia w sprawie recyklingu statków. Proponowana zmiana dotycząca obowiązków sprawozdawczych stanowi rozszerzenie obowiązków sprawozdawczych nałożonych na państwa członkowskie i wykracza poza niezbędne poprawki wynikające z uchylecia dyrektywy 91/692/EWG. Zmiana ta jest zatem zmianą co do istoty, a nie dostosowaniem technicznym. Komiteta ds. regulacji recyklingu statków został ustanowiony na mocy art. 25 rozporządzenia w sprawie recyklingu statków, aby pomagać Komisji. Jednak komitet ten nie został powiadomiony o wniosku; nie zasięgnięto też jego opinii w sprawie proponowanej zmiany. Wyrażamy ubolewanie, że Komisja nie zasięgnęła w tej sprawie opinii wyznaczonych ekspertów i mamy nadzieję, że w przyszłości tego rodzaju kwestie techniczne będą badane przez odnośne komitety.”.			

<i>Dyrektywa o charakterystyce energetycznej budynków</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 75-91	4/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem przeciw: SK wstrzymały się od głosu: HR, UK
Oświadczenie Szwecji „Budynki odgrywają coraz ważniejszą rolę w systemie energetycznym i Szwecja ogólnie popiera zmienioną dyrektywę w sprawie charakterystyki energetycznej budynków mającą na celu włączenie budynków do systemu energetycznego na warunkach rynkowych. Naszym zdaniem pojazdy elektryczne powinny być bezpieczną inwestycją, a przeszkody dla ich używania należy wyeliminować, na przykład poprzez rozbudowę infrastruktury ładowania. Jednakże kompromis z Parlamentem Europejskim dotyczący art. 8 ust. 2a, zgodnie z którym do dnia 1 stycznia 2025 r. wymagana jest instalacja pewnej minimalnej liczby punktów ładowania, może się okazać bardzo kosztowny, przy czym nie jest jasne, jak wymóg ten miałby przyczynić się do realizacji ustalonych celów czy przynieść inne korzyści. Szwecja przyjmuje do wiadomości, że przepis ten został znacznie rozszerzony, nie tylko na budynki nowe i budynki niemieszkalne poddawane ważniejszym renowacjom i mające ponad dwadzieścia miejsc parkingowych, ale na wszystkie takie budynki niemieszkalne. Szwecja wyraża głębokie ubolewanie w związku z włączeniem tego przepisu bez sporządzenia oceny skutków pod kątem kosztów i korzyści.”.			
Oświadczenie Niemiec <u>Dot. art. 10 ust. 6a (nowy):</u> „Przepisy nowego art. 10 ust. 6a nie nakładają żadnego obowiązku tworzenia baz danych dotyczących świadectw charakterystyki energetycznej. Oznacza to, że bazy danych są dobrowolne. Potwierdza to motyw 34.”. <u>Dot. załącznik I pkt 2:</u> „Jeżeli chodzi o energię dostarczaną za pomocą nośnika energii (odległe źródła energii), przy obliczaniu wskaźników energii pierwotnej państwa członkowskie mogą brać pod uwagę źródła odnawialne w taki sposób, że jako podstawę uznaje się udział energii ze źródeł odnawialnych w całej sieci krajowej (koszyk energetyczny). Jeżeli chodzi o energię wytwarzaną i zużywaną na miejscu lub w pobliżu, przy obliczaniu wskaźników energii pierwotnej dla nośników energii państwa członkowskie mogą oceniać każde odnawialne źródła energii z osobna.”.			

Oświadczenie Luksemburga

„Luksemburg przyjmuje z zadowoleniem porozumienie dotyczące dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków. Mimo to Luksemburg uważa, że koniecznym warunkiem wstępnym rozwoju tego sektora jest instalacja punktów ładowania pojazdów elektrycznych. Luksemburg ubolewa zatem nad ogólnym brakiem ambicji w ostatecznym tekście dyrektywy w odniesieniu do kwestii obecności punktów ładowania pojazdów elektrycznych w istniejących i nowych budynkach, zarówno publicznych, jak i prywatnych.”.

Oświadczenie Chorwacji

„Republika Chorwacji ogólnie popiera cele zmienionej dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, wizję dekarbonizacji budynków do 2050 r. oraz zwiększenie wykorzystywania inteligentnych technologii w unijnych zasobach budowlanych, a także włączenie rozwoju technologicznego i wspieranie propagowania elektromobilności.

Nie możemy jednak poprzeć przepisów art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 4 dotyczących instalacji systemów automatyki i sterowania dla budynków we wszystkich budynkach niemieszkalnych do 2025 r. Jesteśmy przekonani, że wymóg ten powinien być ograniczony wyłącznie do nowych budynków niemieszkalnych i do budynków niemieszkalnych poddawanych ważniejszej renowacji wyposażonych w systemy ogrzewania lub połączone systemy ogrzewania pomieszczeń i wentylacji o znamionowej mocy użytecznej ponad 290 kW, a także do nowych budynków niemieszkalnych i do budynków niemieszkalnych poddawanych ważniejszej renowacji wyposażonych w system klimatyzacji lub połączone systemy klimatyzacji i wentylacji o znamionowej mocy użytecznej ponad 290 kW, w przypadku gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne.

Chorwacja wyraża głębokie ubolewanie w związku z włączeniem wyżej wymienionych przepisów bez uwzględnienia optymalnego poziomu ambicji, stanu gospodarki i różnych poziomów rozwoju technologicznego w państwach członkowskich. Zatem jeżeli chodzi o przyjęcie zmienionej dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, Chorwacja wstrzymuje się od głosu.”.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Decyzja o uruchomieniu Funduszu Solidarności UE dla Grecji, Hiszpanii, Francji i Portugalii</i> Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/846 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu udzielenia pomocy Grecji, Hiszpanii, Francji i Portugalii Dz.U. L 144 z 8.6.2018, s. 3–4	6496/18
<i>Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EGF/2017/010 BE/Caterpillar)</i> Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/847 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w następstwie wniosku złożonego przez Belgię – EGF/2017/010 BE/Caterpillar Dz.U. L 144 z 8.6.2018, s. 5-6	7858/18
<i>Uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EGF/2018/000 TA 2018)</i> Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/845 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EGF/2018/000 TA 2018 – Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji) Dz.U. L 144 z 8.6.2018, s. 1-2	7826/18
<i>Konkluzje pt.: „Programowanie w zakresie rozwoju obszarów wiejskich – należy dążyć do uproszczenia i bardziej skoncentrować się na rezultatach” (sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 16/2017)</i> Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 16/2017 pt. „Programowanie w zakresie rozwoju obszarów wiejskich – należy dążyć do uproszczenia i bardziej skoncentrować się na rezultatach”	8755/18
<i>Konkluzje pt. „Zazielenianie – bardziej złożony system wsparcia dochodów, który nie jest jeszcze skuteczny pod względem środowiskowym” (sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 21/2017)</i> Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 21/2017 pt. „Zazielenianie – bardziej złożony system wsparcia dochodów, który nie jest jeszcze skuteczny pod względem środowiskowym”	8756/18

<i>Zalecenie z oceny Schengen: zarządzanie zewnętrzną granicą lądową przez Estonię</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2016 r. oceny dotyczącej stosowania przez Estonię dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania zewnętrzną granicą lądową	8790/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: zarządzanie zewnętrzną granicą lądową przez Portugalię</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Portugalię dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi	8791/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: ochrona danych w Portugalii</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Portugalię dorobku Schengen w dziedzinie ochrony danych	8792/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: wizy w Portugalii</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Portugalię dorobku Schengen w dziedzinie wspólnej polityki wizowej	8793/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: polityka powrotowa Portugalii</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Portugalię dorobku Schengen w dziedzinie powrotów	8795/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: ochrona danych na Malcie</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2016 r. oceny stosowania przez Republikę Malty dorobku Schengen w dziedzinie ochrony danych	8796/18

<i>Zalecenie z oceny Schengen: współpraca policyjna Szwecji</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Szwecję dorobku Schengen w dziedzinie współpracy policyjnej	8797/18
<i>Decyzja wykonawcza Rady o poddaniu ADB-CHMINACA środkom kontroli</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/747 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie poddania nowej substancji psychoaktywnej N-(1-amino-3,3-dimetylo-1-oksobutan-2-ylo)-1-(cykloheksylmetylo)-1H-indazolo-3-karboksamid (ADB-CHMINACA) środkom kontroli Dz.U. L 125 z 22.5.2018, s. 8–9	5387/18
<i>Decyzja wykonawcza Rady o poddaniu CUMYL-4CN-BINACA środkom kontroli</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/748 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie poddania nowej substancji psychoaktywnej 1-(4-cyjanobutylo)-N-(2-fenylopropan-2-ylo)-1H-indazolo-3-karboksyamid (CUMYL-4CN-BINACA) środkom kontroli Dz.U. L 125 z 22.5.2018, s. 10–11	5392/18
<i>Stosunki z Republiką Iraku – przystąpienie Chorwacji do umowy między UE a Irakiem o partnerstwie i współpracy</i> <i>Decyzja w sprawie podpisania</i> Decyzja Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz tymczasowego stosowania Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Iraku, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej	15781/17

<i>Europejskie Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony – szkolenie z cyberbezpieczeństwa: decyzja</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/712 z dnia 14 maja 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/2382 w sprawie ustanowienia Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (EKBiO) Dz.U. L 119 z 15.5.2018, s. 37–38	7541/18
<i>Była jugosłowiańska republika Macedonii – przejście do drugiego etapu stowarzyszenia</i> Decyzja Rady (UE) 2018/751 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, dotyczącego przejścia do drugiego etapu stowarzyszenia między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, zgodnie z art. 5 ust. 3 Układu Dz.U. L 126 z 23.5.2018, s. 3–5	7325/18
<i>Decyzja Rady o zawarciu umowy UE–Norwegia o dodatkowych preferencjach w handlu produktami rolnymi</i> Decyzja Rady (UE) 2018/760 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi Dz.U. L 129 z 25.5.2018, s. 1–2	13357/17
Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi Dz.U. L 129 z 25.5.2018, s. 3-15	13471/17

<i>Przedłużenie umowy Euratom–KEDO</i> Decyzja Rady upoważniająca Komisję do negocjowania odnowienia umowy pomiędzy Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratom) a Organizacją Rozwoju Energetyki Półwyspu Koreańskiego (KEDO).	7884/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE dotyczącym porozumienia w sprawie wspólnego europejskiego obszaru lotniczego</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu utworzonego na mocy Wielostronnej Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, Republiką Albanii, Bośnią i Hercegowiną, Republiką Bułgarii, Republiką Chorwacji, Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, Republiką Islandii, Republiką Czarnogóry, Królestwem Norwegii, Rumunią, Republiką Serbii i Misją Tymczasowej Administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Kosowie* w sprawie ustanowienia Wspólnego Europejskiego Obszaru Lotniczego (WEOL) w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu * Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.	8054/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE na 99. sesję Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO (bezpieczeństwo statków pasażerskich)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/752 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Organizacji Morskiej podczas 99. posiedzenia Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu odnośnie do przyjęcia zmian prawideł II-1/1 i II-1/8-1 konwencji SOLAS, zatwierdzenia powiązanych wytycznych dotyczących informacji operacyjnych dla kapitanów w przypadku zatopienia przedziału odnoszących się do statków pasażerskich zbudowanych przed dniem 1 stycznia 2014 r., a także przyjęcia zmian Międzynarodowego kodeksu stosowania procedur prób ogniowych z 2010 r. Dz.U. L 126 z 23.5.2018, s. 6-7	7361/18

<i>Decyzja Rady wypowiadająca umowę o partnerstwie ze Związkiem Komorów</i> Decyzja Rady (UE) 2018/757 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie wypowiedzenia Umowy o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Związkiem Komorów Dz.U. L 128 z 24.5.2018, s. 13–15	14423/17
<i>Decyzja Rady w sprawie zawarcia protokołu w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu</i> Decyzja Rady (UE) 2018/754 z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie zawarcia Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu Dz.U. L 128 z 24.5.2018, s. 1-3	12476/17
<i>Środki ograniczające przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej – decyzja i rozporządzenie wykonawcze</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/715 z dnia 14 maja 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U. L 120 z 16.5.2018, s. 4–7	6993/18
<i>Środki ograniczające przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej – decyzja i rozporządzenie wykonawcze</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/714 z dnia 14 maja 2018 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) 2017/1509 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U. L 120 z 16.5.2018, s. 1-3	6995/18
<i>EUTM Mali – decyzja</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/716 z dnia 14 maja 2018 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję Rady 2013/34/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) Dz.U. L 120 z 16.5.2018, s. 8-9	7500/18

<i>Operacja EUNAVFOR MED SOPHIA: decyzja</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2015/778 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (EUNAVFOR MED) Dz.U. L 122 z 19.5.2015, s. 31–35	7708/18
<i>Sankcje za działania podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażające: nowe wpisy (decyzja i rozporządzenie wykonawcze)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/706 z dnia 14 maja 2018 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi Dz.U. L 118I z 14.5.2018, s. 3–4	7646/18
<i>Sankcje za działania podważające integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażające: nowe wpisy (decyzja i rozporządzenie wykonawcze)</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/705 z dnia 14 maja 2018 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających Dz.U. L 118I z 14.5.2018, s. 1-2	7648/18
<i>Sankcje wobec Libii: transpozycja środków nałożonych przez ONZ, maj 2018 r.: decyzja wykonawcza</i> Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/713 z dnia 14 maja 2018 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U. L 119 z 15.5.2018, s. 39–40	8635/18

3617. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu), które odbyło się w Brukseli w dniach 22 i 23 maja 2018 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Pakiet odpadowy: Dyrektywa o odpadach</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/851 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2008/98/WE w sprawie odpadów (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 109-140	11/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: HU, PT

Oświadczenie Komisji w sprawie ram politycznych na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym

„Komisja zobowiązuje się do zapewnienia pełnej realizacji planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym¹. W celu monitorowania postępów w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym Komisja przyjęła ramy monitorowania² oparte na istniejących tablicach wyników dotyczących zasobooszczędności i surowców. Komisja zwraca również uwagę na prowadzone obecnie prace nad wskaźnikiem śladu węglowego produktów i organizacji.

Działania podejmowane w ramach planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym przyczyniają się również do osiągnięcia unijnych celów polegających na zrównoważonej konsumpcji i produkcji w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 12. Taka sytuacja ma miejsce na przykład w przypadku strategii dotyczącej tworzyw sztucznych³ lub niedawno zmienionego wniosku w sprawie gwarancji prawnych dla towarów konsumpcyjnych⁴.

Jeżeli chodzi o spójność unijnych ram regulacyjnych, Komisja. przyjęła ostatnio również komunikat określający warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów⁵. W 2018 r. Komisja przeanalizuje również warianty i działania pod kątem ich wkładu w gospodarkę o obiegu zamkniętym w taki sposób, by nadać bardziej spójne ramy polityczne różnym obszarom prac w trakcie tworzenia unijnej polityki produktu. W ramach tych inicjatyw oraz działań podejmowanych w ich następstwie rozpatrywane będą także wzajemne oddziaływania przepisów i współpracy przedsiębiorstw na wykorzystywanie produktów ubocznych, przygotowywanie do ponownego użycia oraz recykling odpadów.

W odniesieniu do ekoprojektu Komisja, zgodnie z założeniami planu prac dotyczącego ekoprojektu na lata 2016–2019⁶, potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie w zapewnienie, aby ekoprojekt w większym stopniu wносił wkład w gospodarkę o obiegu zamkniętym, na przykład przez bardziej systematyczne rozwiązywanie kwestii dotyczących wydajności materiałów, takich jak trwałość i możliwość poddania recyklingowi.”.

¹ COM(2015) 614 final

² COM(2018) 29 final

³ COM (2018) 28 final

⁴ COM(2017) 637 final

⁵ COM (2018) 32 final

⁶ COM(2016) 773 final

Oświadczenie Komisji w sprawie inicjatyw dotyczących gospodarki dzielenia się

„Zgodnie z planem działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym⁷ Komisja podjęła szereg inicjatyw dotyczących gospodarki dzielenia się. Jak zapowiedziano w komunikacie w sprawie Europejskiego programu na rzecz gospodarki dzielenia się⁸ w czerwcu 2016 r., Komisja będzie nadal monitorować zmiany gospodarcze i regulacyjne w ramach gospodarki dzielenia się w celu wspierania rozwoju nowych i innowacyjnych modeli biznesowych, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony konsumentów i ochrony socjalnej.”.

7 COM(2015) 614 final

8 COM(2016) 356 final

Oświadczenie Komisji w sprawie mikrodrobin plastiku

„W związku z niedawno przyjętą Europejską strategią na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym⁹ Komisja przedstawiła zintegrowane podejście do rozwiązania problemu mikrodrobin plastiku, w tym mikrogranulek. Koncentruje się ono na działaniach zapobiegawczych i ma na celu ograniczenie uwalniania mikrodrobin plastiku ze wszystkich głównych źródeł – zarówno z produktów, do których są one celowo dodawane (takich jak produkty do pielęgnacji ciała i farby), jak i będących wynikiem produkcji lub stosowania innych produktów (takich jak oksydegradowalne tworzywa sztuczne, opony, granulaty z tworzywa sztucznego i tekstylia).”.

⁹ COM (2018) 28 final

Oświadczenie Komisji w sprawie przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów i materiałów, które utraciły status odpadu

„W kontekście planowanego przeglądu rozporządzenia (UE) nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów, który ma zostać przeprowadzony do końca 2020 r., Komisja rozważy możliwość wprowadzenia dalszych środków w odniesieniu do przemieszczania materiałów, które utraciły status odpadu i w przypadku których kryteria zniesienia statusu odpadu nie zostały określone na poziomie Unii zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie środków mających na celu zapewnienie przetwarzania odpadów przed składowaniem

„Zgodnie z art. 6 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, by na składowiskach były składowane jedynie odpady poddane obróbce, zapewniając jednocześnie, by takie środki nie naruszały realizacji celów zmienionej dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów („dyrektywa ramowa w sprawie odpadów”), w szczególności w odniesieniu do hierarchii postępowania z odpadami, selektywnego zbierania odpadów oraz celów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu określonych w tej dyrektywie.

Opierając się na wymianie poglądów podczas posiedzenia grupy ekspertów ds. dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, które odbyło się w dniu 30 czerwca 2017 r., oraz w świetle orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-323/13, w nadchodzących miesiącach Komisja zintensyfikuje dialog z państwami członkowskimi na temat środków politycznych, jakie należy podjąć w tej dziedzinie.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie procedury przyjmowania aktów wykonawczych

„Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstępiania od zasady, zgodnie z którą Komisja *może* przyjmować projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, zastosowanie akapitu drugiego lit. b) nie może być postrzegane jako część „swobody decyzyjnej” prawodawcy, ale musi podlegać wykładni zawężającej, a zatem musi być uzasadnione.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie dostępności danych i obowiązków sprawozdawczych

„Aby monitorować postępy w realizacji nowych celów w zakresie odpadów komunalnych i odpadów opakowaniowych oraz biorąc pod uwagę odpowiednie klauzule przeglądowe, a w szczególności aby określić cele w odniesieniu do zapobiegania marnotrawieniu żywności i recyklingu olejów odpadowych, Komisja podkreśla znaczenie wspólnego porozumienia osiągniętego przez współprawodawców, zgodnie z którym państwa członkowskie zapewnią, aby przekazywanie danych na mocy dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów, dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych oraz zmienionej dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów obejmowało także rok 2020.”.

Oświadczenie Polski

Częstotliwość składania sprawozdań przez państwa członkowskie

„Polska z rozczarowaniem przyjęła informację o zwiększeniu częstotliwości składania sprawozdań przez państwa członkowskie.

W projektach dyrektyw zwiększono częstotliwość składania sprawozdań przez państwa członkowskie – z dwuletnich za każdy rok na roczne, co nigdy nie było akceptowane w mandacie. Przedstawione rozwiązania stanowią znaczące obciążenie administracyjne państw członkowskich. Polska poparła mandat w maju 2017 r. pod warunkiem uwzględnienia postulatu Polski odnośnie do częstotliwości składowania sprawozdań.”.

Oświadczenie Portugalii

„Portugalia jest w pełni zaangażowana na rzecz realizacji celów gospodarki o obiegu zamkniętym, uznając potrzebę jej propagowania poprzez przyjmowanie kolejnych coraz ambitniejszych środków. W tym kontekście Portugalia docenia znaczenie przedmiotowego porozumienia dla środowiska i dla gospodarki, a także dla uznania wiodącej roli UE w tej dziedzinie. Jednak Portugalia jest zmuszona wyrazić ogromne niezadowolenie z rozwiązania dotyczącego wprowadzenia do 2023 r. obowiązkowego selektywnego zbierania bioodpadów oraz stopniowego wycofywania mechanicznej biologicznej obróbki do 2027 r., które to rozwiązanie nie uwzględnia sytuacji poszczególnych krajów ani inwestycji realizowanych przy wsparciu UE. Skutkiem może być brak zgodności z właśnie przyjętym rozporządzeniem, gdyż ustalone cele wymagają strategicznych zmian w polityce i przekształceń technologicznych. W wyznaczonym terminie wprowadzenie w całym kraju systemów selektywnego zbierania bioodpadów będzie bardzo trudne i będzie wymagało uzyskania poparcia ze strony obywateli.

Dostosowanie się do tych przepisów będzie ponownie wymagać dużych nakładów finansowych, przy czym jeśli okres dostosowawczy będzie krótki, skutki będą jeszcze poważniejsze. Kwestię tę trzeba będzie odpowiednio uwzględnić przy podejmowaniu decyzji o unijnym wsparciu dla nowych inwestycji powiązanych z tego rodzaju działaniami. Ponadto należy odnotować, że tekst skonsolidowany, zawierający cztery wnioski ustawodawcze, wykracza poza to, co zostało wstępnie ustalone we wstępnym porozumieniu, jeśli chodzi o kwestie mające podstawowe znaczenie dla Portugalii, w szczególności w odniesieniu do przepisu o nowych tymczasowych celach do 2024 r. oraz do możliwego przeglądu innych celów dotyczących przepływów i konkretnych frakcji, takich jak odpady budowlane i rozbiórkowe, tekstylia, odpady z handlu, odpady przemysłowe inne niż niebezpieczne i poziomy ponownego użycia odpadów miejskich.

Co więcej, tekst przewiduje przyjęcie przez Komisję Europejską aktów delegowanych określających strategiczne kwestie stosowania proponowanego aktu. Poza tym definicja przetwarzania budzi pewne wątpliwości mające wpływ na obliczanie celów przygotowawczych w zakresie ponownego użycia, recyklingu i waloryzacji.

W związku z tym uważamy, że zagrożone są podstawowe cele harmonizacji procedur oraz promowania porównywalności danych, stanowiące istotę przeglądu przedmiotowych dyrektyw.

W tym kontekście Portugalia wstrzyma się od głosu w sprawie przedmiotowego wniosku ustawodawczego.”.

Oświadczenie Grecji

„Grecja popiera ogólny kompromis osiągnięty podczas negocjacji w sprawie pakietu dotyczącego odpadów, doceniając mozolne dążenia do osiągnięcia porozumienia, a także uznając znaczenie tego pakietu dla całej strategii dotyczącej gospodarki o obiegu zamkniętym.

Jednak w trakcie negocjacji włączono pewne istotne przepisy, które nie są spójne z punktu widzenia prawa lub których nie oparto na należytej ocenie skutków; mowa tu w szczególności o:

art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 dotyczących interakcji między REACH a odpadami oraz o braku odniesienia do art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów w:

art. 11 ust. 1 dotyczącym selektywnej rozbiórki,

art. 18 ust. 3 dotyczącym zmieszania odpadów niebezpiecznych,

art. 20 dotyczącym selektywnej zbiórki odpadów niebezpiecznych wytwarzanych w gospodarstwach domowych, oraz

art. 22 ust. 1 dotyczącym bioodpadów.

W naszej opinii wdrożenie powyższych przepisów może okazać się tak trudne w praktyce dla przedsiębiorstw, administracji publicznej i obywateli, że stanie się wręcz przeciwnie skuteczne, jeżeli chodzi o ogólny cel propagowania gospodarki o obiegu zamkniętym w sposób zrównoważony.

Ponadto jesteśmy zdania, że pełną finansową odpowiedzialność powinny ponosić systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, i odnotowujemy, że wyznaczając cel polegający na tym, że do lat 2035/2040 składowanych będzie 10% odpadów komunalnych, nie bierze się wystarczająco pod uwagę różnic między państwami członkowskimi w odniesieniu do warunków socjalnych lub gęstości zaludnienia i innych cech populacji; prowadzi to nieuchronnie do zwiększenia spalania odpadów, co nie jest efektem dostatecznie optymalnym.

Zachęcamy poza tym Komisję, by w sposób systematyczny i spójny uwzględniała – w ramach środków wykonawczych objętych pakietem, a zwłaszcza zmienionej dyrektywy o składowaniu, a także w ramach art. 10 ust. 1–3 oraz wyżej wymienionych odnośnych przepisów – szczególną sytuację małych oddalonych wysp.”.

Oświadczenie Finlandii

„Finlandia popiera cele i założenia pakietu dotyczącego odpadów, a także ogólny kompromis w jego sprawie, który umożliwia wprowadzenie intensywniejszego recyklingu i lepszej gospodarki o obiegu zamkniętym.

Finlandia pragnie jednak ponownie zgłosić swoje obawy co do niespójności ogólnych celów w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, w odniesieniu do celów dotyczących poszczególnych materiałów art. 6 ust. 1. lit. f) oraz h) dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych).

Mówiąc dokładniej, Finlandia uważa, że obniżenie celów dotyczących poszczególnych materiałów nie zostało wystarczająco oddane w ogólnych celach w zakresie recyklingu. Przykładowo: w porównaniu z wnioskiem Komisji cel w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna został zmniejszony o 35 punktów procentowych (z 60% do 25%) w 2025 r. i o 45 punktów procentowych (z 75% do 30%) w 2030 r. Mimo to ogólny cel na 2025 r. pozostał ten sam (65%) co we wniosku Komisji, a cel na 2030 r. zmniejszono tylko o 5 punktów procentowych (z 75% do 70%).

Finlandia uważa także, że ogólne cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych niedostatecznie uwzględniają fakt, że zdolność państw członkowskich do realizacji tych celów w dużej mierze zależy od tego, jaki odsetek niektórych materiałów opakowaniowych jest w użyciu. W tym kontekście ostateczne porozumienie jest szczególnie niekorzystne dla tych państw członkowskich, w których powszechne jest stosowanie opakowań z drewna i w których udział odpadów opakowaniowych z drewna w całkowitej ilości odpadów opakowaniowych jest wysoki.

W tych państwach członkowskich osiągnięcie w praktyce ogólnych celów w zakresie recyklingu jest możliwe tylko wówczas, gdy poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna można podnieść do poziomu wyraźnie przekraczającego cele dotyczące poszczególnych materiałów. Nawet niezwykle skuteczny recykling odpadów opakowaniowych z innych materiałów (czyli dużo wyższy niż cele dotyczące recyklingu poszczególnych materiałów) nie może zrekompensować dominującego wpływu niższego poziomu recyklingu przewidzianego dla opakowań z drewna. Jest to wbrew założeniom, gdyż cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zostały umyślnie wyznaczone na niższym poziomie z uwagi na ograniczony potencjał recyklingowy.

W związku z tym Finlandia – ponownie podkreślając swoje zaangażowanie i wsparcie na rzecz celów i założeń pakietu dotyczącego odpadów – wyraża żal, że wyznaczając wiążące ogólne cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, potraktowano państwa członkowskie nierówno, jeśli chodzi o udział niektórych używanych materiałów opakowaniowych w całkowitej ilości wszystkich materiałów opakowaniowych.”.

Oświadczenia Niemiec

Selektywne zbieranie

- „1. Aby wypełnić nakaz odzysku zgodnie z art. 10 ust.1 obowiązującej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, w art. 10 ust. 2 przewidziano oddzielne zbieranie odpadów, „jeżeli jest to wykonalne z punktu widzenia technicznego, ekonomicznego i środowiskowego”. Jednak uzgodniona w ramach rozmów trójstronnych zmiana art. 10 ust. 2 znosi to zastrzeżenie, zastępując je specjalną klauzulą derogacyjną, jaką stanowi art. 10 ust. 3 (nowy); w myśl tej klauzuli państwa członkowskie mogą pod szczególnymi warunkami zezwalać na wyjątki od obowiązku selektywnego zbierania. Zmiana art. 10 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów ma bezpośredni wpływ zarówno na obowiązki wytwórców i posiadaczy odpadów, jak i na zobowiązanie państw członkowskich do selektywnego zbierania określonych odpadów, względnie do wypełnienia celów w zakresie recyklingu (art. 11 dyrektywy ramowej) oraz selektywnego zbierania bioodpadów (art. 22 dyrektywy ramowej).

Niemcy popierają cel dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, jakim jest zrównoważona gospodarka o obiegu zamkniętym na poziomie zarówno UE, jak i krajowym. Za urzeczywistnienie gospodarki o obiegu zamkniętym odpowiedzialne są wszystkie podmioty, stąd też wymaga ona podstawy prawnej gwarantującej pewność prawa. Niemcy zwracają uwagę, że niezależnie od klauzuli derogacyjnej, jaką stanowi art. 10 ust. 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, zarówno zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak i z niemieckim prawem konstytucyjnym, na wytwórców i posiadaczy odpadów można nakładać wiążące obowiązki, w szczególności takie jak obowiązki selektywnego zbierania, tylko wówczas, jeżeli są one proporcjonalne, t.j. odpowiednie, wymagane i właściwe z punktu widzenia celu, jakim jest skuteczniejszy recykling.

2. To samo dotyczy nowego zakazu spalania selektywnie zbieranych odpadów zgodnie z art. 10 ust. 3a (nowy) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, jak również zakazu ich składowania zgodnie z art. 5 ust. 3 lit f) (nowa) dyrektywy w sprawie składowania odpadów. Zakazy te można nakładać na wytwórcę i posiadacza odpadów tylko wtedy, gdy są one proporcjonalne. Ponadto zgodnie z art. 13 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów wymagane jest zagwarantowanie, aby gospodarowanie tymi odpadami odbywało się bez zagrożenia dla ludzi i środowiska.”.

W kwestii obowiązku przekazywania informacji do Europejskiej Agencji Chemikaliów (art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów)

„Wiele szczegółowych pytań budzi przepis – wprowadzony w końcowej fazie rozmów trójstronnych do art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 – dotyczący ewidencjonowania w bazie danych Europejskiej Agencji Chemikaliów ECHA wyrobów zawierających szczególnie niepokojące substancje w rozumieniu rozporządzenia REACH; pytania te muszą zostać wyjaśnione, tak by państwa członkowskie mogły opracować uregulowania odpowiednie do celów przepisu. Należy zwłaszcza wyjaśnić, jak można będzie identyfikować dane wyroby w sposób, który umożliwi takie wprowadzanie informacji do centralnej bazy danych, aby można je było sensownie wyszukiwać. W dalszym rzędzie należy w szczególności wypracować wspólne uregulowania w kwestii spodziewanych licznych zgłoszeń wielokrotnych tego samego wyrobu w związku z tym, że przewidziano rozszerzenie obowiązków na wszystkich dostawców w łańcuchu dostaw.

Niemcy żałują, że to uregulowanie, które istotnie obciąży wszystkich uczestników, zostało wprowadzone do projektu bez odpowiedniego przygotowania merytorycznego i oceny skutków stosownie do złożoności przedmiotowej kwestii, i mogą się z nim zgodzić jedynie w kontekście osiągniętego w ramach rozmów trójstronnych ogólnego kompromisu. Niemcy mogą się z nim zgodzić jedynie w kontekście osiągniętego w ramach rozmów trójstronnych ogólnego kompromisu. Niemcy zwracają się do Komisji, aby – przy udziale ECHA jako placówki mającej prowadzić bazę danych – opracowała merytoryczne doprecyzowania konieczne do właściwego wdrożenia dyrektywy przez ECHA i państwa członkowskie, ograniczając do minimum obciążenia związane z tym uregulowaniem. Jeżeli zdaniem Komisji będzie to wymagać uzupełnień unijnego prawa, Niemcy zwracają się do Komisji, aby przedłożyła odpowiednie projekty regulacji.”.

<i>Pakiet odpadowy: Dyrektywa o pojazdach wycofanych z eksploatacji / bateriach / WEEE</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/849 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywy 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów i 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 93-99	9/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: HU
--	------	-------------------------	--

Oświadczenie Komisji w sprawie ram politycznych na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym

„Komisja zobowiązuje się do zapewnienia pełnej realizacji planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym¹⁰. W celu monitorowania postępów w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym Komisja przyjęła ramy monitorowania¹¹ oparte na istniejących tablicach wyników dotyczących zasobooszczędności i surowców. Komisja zwraca również uwagę na prowadzone obecnie prace nad wskaźnikiem śladu węglowego produktów i organizacji.

Działania podejmowane w ramach planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym przyczyniają się również do osiągnięcia unijnych celów polegających na zrównoważonej konsumpcji i produkcji w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 12. Taka sytuacja ma miejsce na przykład w przypadku strategii dotyczącej tworzyw sztucznych¹² lub niedawno zmienionego wniosku w sprawie gwarancji prawnych dla towarów konsumpcyjnych¹³.

Jeżeli chodzi o spójność unijnych ram regulacyjnych, Komisja, przyjęła ostatnio również komunikat określający warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów¹⁴. W 2018 r. Komisja przeanalizuje również warianty i działania pod kątem ich wkładu w gospodarkę o obiegu zamkniętym w taki sposób, by nadać bardziej spójne ramy polityczne różnym obszarom prac w trakcie tworzenia unijnej polityki produktu. W ramach tych inicjatyw oraz działań podejmowanych w ich następstwie rozpatrywane będą także wzajemne oddziaływania przepisów i współpracy przedsiębiorstw na wykorzystywanie produktów ubocznych, przygotowywanie do ponownego użycia oraz recykling odpadów.

W odniesieniu do ekoprojektu Komisja, zgodnie z założeniami planu prac dotyczącego ekoprojektu na lata 2016–2019¹⁵, potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie w zapewnienie, aby ekoprojekt w większym stopniu wносił wkład w gospodarkę o obiegu zamkniętym, na przykład przez bardziej systematyczne rozwiązywanie kwestii dotyczących wydajności materiałów, takich jak trwałość i możliwość poddania recyklingowi.”.

¹⁰ COM(2015) 614 final

¹¹ COM(2018) 29 final

¹² COM (2018) 28 final

¹³ COM(2017) 637 final

¹⁴ COM (2018) 32 final

¹⁵ COM(2016) 773 final

Oświadczenie Komisji w sprawie inicjatyw dotyczących gospodarki dzielenia się

„Zgodnie z planem działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym¹⁶ Komisja podjęła szereg inicjatyw dotyczących gospodarki dzielenia się. Jak zapowiedziano w komunikacie w sprawie Europejskiego programu na rzecz gospodarki dzielenia się¹⁷ w czerwcu 2016 r., Komisja będzie nadal monitorować zmiany gospodarcze i regulacyjne w ramach gospodarki dzielenia się w celu wspierania rozwoju nowych i innowacyjnych modeli biznesowych, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony konsumentów i ochrony socjalnej.”.

¹⁶ COM(2015) 614 final

¹⁷ COM(2016) 356 final

Oświadczenie Komisji w sprawie mikrodrobin plastiku

„W związku z niedawno przyjętą Europejską strategią na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym¹⁸ Komisja przedstawiła zintegrowane podejście do rozwiązania problemu mikrodrobin plastiku, w tym mikrogranulek. Koncentruje się ono na działaniach zapobiegawczych i ma na celu ograniczenie uwalniania mikrodrobin plastiku ze wszystkich głównych źródeł – zarówno z produktów, do których są one celowo dodawane (takich jak produkty do pielęgnacji ciała i farby), jak i będących wynikiem produkcji lub stosowania innych produktów (takich jak oksydegradowalne tworzywa sztuczne, opony, granulaty z tworzywa sztucznego i tekstylia).”.

¹⁸ COM (2018) 28 final

Oświadczenie Komisji w sprawie przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów i materiałów, które utraciły status odpadu

„W kontekście planowanego przeglądu rozporządzenia (UE) nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów, który ma zostać przeprowadzony do końca 2020 r., Komisja rozważy możliwość wprowadzenia dalszych środków w odniesieniu do przemieszczania materiałów, które utraciły status odpadu i w przypadku których kryteria zniesienia statusu odpadu nie zostały określone na poziomie Unii zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie środków mających na celu zapewnienie przetwarzania odpadów przed składowaniem

„Zgodnie z art. 6 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, by na składowiskach były składowane jedynie odpady poddane obróbce, zapewniając jednocześnie, by takie środki nie naruszały realizacji celów zmienionej dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów („dyrektywa ramowa w sprawie odpadów”), w szczególności w odniesieniu do hierarchii postępowania z odpadami, selektywnego zbierania odpadów oraz celów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu określonych w tej dyrektywie.

Opierając się na wymianie poglądów podczas posiedzenia grupy ekspertów ds. dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, które odbyło się w dniu 30 czerwca 2017 r., oraz w świetle orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-323/13, w nadchodzących miesiącach Komisja zintensyfikuje dialog z państwami członkowskimi na temat środków politycznych, jakie należy podjąć w tej dziedzinie.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie procedury przyjmowania aktów wykonawczych

„Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstąpienia od zasady, zgodnie z którą Komisja *może* przyjmować projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, zastosowanie akapitu drugiego lit. b) nie może być postrzegane jako część „swobody decyzyjnej” prawodawcy, ale musi podlegać wykładni zawężającej, a zatem musi być uzasadnione.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie dostępności danych i obowiązków sprawozdawczych

„Aby monitorować postępy w realizacji nowych celów w zakresie odpadów komunalnych i odpadów opakowaniowych oraz biorąc pod uwagę odpowiednie klauzule przeglądowe, a w szczególności aby określić cele w odniesieniu do zapobiegania marnotrawieniu żywności i recyklingu olejów odpadowych, Komisja podkreśla znaczenie wspólnego porozumienia osiągniętego przez współprawodawców, zgodnie z którym państwa członkowskie zapewnią, aby przekazywanie danych na mocy dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów, dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych oraz zmienionej dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów obejmowało także rok 2020.”.

Oświadczenie Polski

Częstotliwość składania sprawozdań przez państwa członkowskie

„Polska z rozczarowaniem przyjęła informację o zwiększeniu częstotliwości składania sprawozdań przez państwa członkowskie.

W projektach dyrektyw zwiększono częstotliwość składania sprawozdań przez państwa członkowskie – z dwuletnich za każdy rok na roczne, co nigdy nie było akceptowane w mandacie. Przedstawione rozwiązania stanowią znaczące obciążenie administracyjne państw członkowskich. Polska poparła mandat w maju 2017 r. pod warunkiem uwzględnienia postulatu Polski odnośnie do częstotliwości składowania sprawozdań.”.

Oświadczenie Grecji

„Grecja popiera ogólny kompromis osiągnięty podczas negocjacji w sprawie pakietu dotyczącego odpadów, doceniając mozolne dążenia do osiągnięcia porozumienia, a także uznając znaczenie tego pakietu dla całej strategii dotyczącej gospodarki o obiegu zamkniętym.

Jednak w trakcie negocjacji włączono pewne istotne przepisy, które nie są spójne z punktu widzenia prawa lub których nie oparto na należytej ocenie skutków; mowa tu w szczególności o:

art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 dotyczących interakcji między REACH a odpadami oraz o braku odniesienia do art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów w:

art. 11 ust. 1 dotyczącym selektywnej rozbiórki,

art. 18 ust. 3 dotyczącym zmieszania odpadów niebezpiecznych,

art. 20 dotyczącym selektywnej zbiórki odpadów niebezpiecznych wytwarzanych w gospodarstwach domowych, oraz

art. 22 ust. 1 dotyczącym bioodpadów.

W naszej opinii wdrożenie powyższych przepisów może okazać się tak trudne w praktyce dla przedsiębiorstw, administracji publicznej i obywateli, że stanie się wręcz przeciwnie skuteczne, jeżeli chodzi o ogólny cel propagowania gospodarki o obiegu zamkniętym w sposób zrównoważony.

Ponadto jesteśmy zdania, że pełną finansową odpowiedzialność powinny ponosić systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, i odnotowujemy, że wyznaczając cel polegający na tym, że do lat 2035/2040 składowanych będzie 10% odpadów komunalnych, nie bierze się wystarczająco pod uwagę różnic między państwami członkowskimi w odniesieniu do warunków socjalnych lub gęstości zaludnienia i innych cech populacji; prowadzi to nieuchronnie do zwiększenia spalania odpadów, co nie jest efektem dostatecznie optymalnym.

Zachęcamy poza tym Komisję, by w sposób systematyczny i spójny uwzględniała – w ramach środków wykonawczych objętych pakietem, a zwłaszcza zmienionej dyrektywy o składowaniu, a także w ramach art. 10 ust. 1–3 oraz wyżej wymienionych odnośnych przepisów – szczególną sytuację małych oddalonych wysp.”.

Oświadczenie Finlandii

„Finlandia popiera cele i założenia pakietu dotyczącego odpadów, a także ogólny kompromis w jego sprawie, który umożliwia wprowadzenie intensywniejszego recyklingu i lepszej gospodarki o obiegu zamkniętym.

Finlandia pragnie jednak ponownie zgłosić swoje obawy co do niespójności ogólnych celów w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, w odniesieniu do celów dotyczących poszczególnych materiałów art. 6 ust. 1. lit. f) oraz h) dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych).

Mówiąc dokładniej, Finlandia uważa, że obniżenie celów dotyczących poszczególnych materiałów nie zostało wystarczająco oddane w ogólnych celach w zakresie recyklingu. Przykładowo: w porównaniu z wnioskiem Komisji cel w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna został zmniejszony o 35 punktów procentowych (z 60% do 25%) w 2025 r. i o 45 punktów procentowych (z 75% do 30%) w 2030 r. Mimo to ogólny cel na 2025 r. pozostał ten sam (65%) co we wniosku Komisji, a cel na 2030 r. zmniejszono tylko o 5 punktów procentowych (z 75% do 70%).

Finlandia uważa także, że ogólne cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych niedostatecznie uwzględniają fakt, że zdolność państw członkowskich do realizacji tych celów w dużej mierze zależy od tego, jaki odsetek niektórych materiałów opakowaniowych jest w użyciu. W tym kontekście ostateczne porozumienie jest szczególnie niekorzystne dla tych państw członkowskich, w których powszechne jest stosowanie opakowań z drewna i w których udział odpadów opakowaniowych z drewna w całkowitej ilości odpadów opakowaniowych jest wysoki.

W tych państwach członkowskich osiągnięcie w praktyce ogólnych celów w zakresie recyklingu jest możliwe tylko wówczas, gdy poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna można podnieść do poziomu wyraźnie przekraczającego cele dotyczące poszczególnych materiałów. Nawet niezwykle skuteczny recykling odpadów opakowaniowych z innych materiałów (czyli dużo wyższy niż cele dotyczące recyklingu poszczególnych materiałów) nie może zrekompensować dominującego wpływu niższego poziomu recyklingu przewidzianego dla opakowań z drewna. Jest to wbrew założeniom, gdyż cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zostały umyślnie wyznaczone na niższym poziomie z uwagi na ograniczony potencjał recyklingowy.

W związku z tym Finlandia – ponownie podkreślając swoje zaangażowanie i wsparcie na rzecz celów i założeń pakietu dotyczącego odpadów – wyraża żal, że wyznaczając wiążące ogólne cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, potraktowano państwa członkowskie nierówno, jeśli chodzi o udział niektórych używanych materiałów opakowaniowych w całkowitej ilości wszystkich materiałów opakowaniowych.”.

Oświadczenia Niemiec

Selektywne zbieranie

1. Aby wypełnić nakaz odzysku zgodnie z art. 10 ust.1 obowiązującej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, w art. 10 ust. 2 przewidziano oddzielne zbieranie odpadów, „jeżeli jest to wykonalne z punktu widzenia technicznego, ekonomicznego i środowiskowego”. Jednak uzgodniona w ramach rozmów trójstronnych zmiana art. 10 ust. 2 znosi to zastrzeżenie, zastępując je specjalną klauzulą derogacyjną, jaką stanowi art. 10 ust. 3 (nowy); w myśl tej klauzuli państwa członkowskie mogą pod szczególnymi warunkami zezwalać na wyjątki od obowiązku selektywnego zbierania. Zmiana art. 10 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów ma bezpośredni wpływ zarówno na obowiązki wytwórców i posiadaczy odpadów, jak i na zobowiązanie państw członkowskich do selektywnego zbierania określonych odpadów, względnie do wypełnienia celów w zakresie recyklingu (art. 11 dyrektywy ramowej) oraz selektywnego zbierania bioodpadów (art. 22 dyrektywy ramowej).

Niemcy popierają cel dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, jakim jest zrównoważona gospodarka o obiegu zamkniętym na poziomie zarówno UE, jak i krajowym. Za urzeczywistnienie gospodarki o obiegu zamkniętym odpowiedzialne są wszystkie podmioty, stąd też wymaga ona podstawy prawnej gwarantującej pewność prawa. Niemcy zwracają uwagę, że niezależnie od klauzuli derogacyjnej, jaką stanowi art. 10 ust. 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, zarówno zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak i z niemieckim prawem konstytucyjnym, na wytwórców i posiadaczy odpadów można nakładać wiążące obowiązki, w szczególności takie jak obowiązki selektywnego zbierania, tylko wówczas, jeżeli są one proporcjonalne, t.j. odpowiednie, wymagane i właściwe z punktu widzenia celu, jakim jest skuteczniejszy recykling.

2. To samo dotyczy nowego zakazu spalania selektywnie zbieranych odpadów zgodnie z art. 10 ust. 3a (nowy) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, jak również zakazu ich składowania zgodnie z art. 5 ust. 3 lit f) (nowa) dyrektywy w sprawie składowania odpadów. Zakazy te można nakładać na wytwórcę i posiadacza odpadów tylko wtedy, gdy są one proporcjonalne. Ponadto zgodnie z art. 13 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów wymagane jest zagwarantowanie, aby gospodarowanie tymi odpadami odbywało się bez zagrożenia dla ludzi i środowiska.”.

W kwestii obowiązku przekazywania informacji do Europejskiej Agencji Chemikaliów (art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów)

„Wiele szczegółowych pytań budzi przepis – wprowadzony w końcowej fazie rozmów trójstronnych do art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 – dotyczący ewidencjonowania w bazie danych Europejskiej Agencji Chemikaliów ECHA wyrobów zawierających szczególnie niepokojące substancje w rozumieniu rozporządzenia REACH; pytania te muszą zostać wyjaśnione, tak by państwa członkowskie mogły opracować uregulowania odpowiednie do celów przepisu. Należy zwłaszcza wyjaśnić, jak można będzie identyfikować dane wyroby w sposób, który umożliwi takie wprowadzanie informacji do centralnej bazy danych, aby można je było sensownie wyszukiwać. W dalszym rzędzie należy w szczególności wypracować wspólne uregulowania w kwestii spodziewanych licznych zgłoszeń wielokrotnych tego samego wyrobu w związku z tym, że przewidziano rozszerzenie obowiązków na wszystkich dostawców w łańcuchu dostaw.

Niemcy żałują, że to uregulowanie, które istotnie obciąży wszystkich uczestników, zostało wprowadzone do projektu bez odpowiedniego przygotowania merytorycznego i oceny skutków stosownie do złożoności przedmiotowej kwestii, i mogą się z nim zgodzić jedynie w kontekście osiągniętego w ramach rozmów trójstronnych ogólnego kompromisu. Niemcy mogą się z nim zgodzić jedynie w kontekście osiągniętego w ramach rozmów trójstronnych ogólnego kompromisu. Niemcy zwracają się do Komisji, aby – przy udziale ECHA jako placówki mającej prowadzić bazę danych – opracowała merytoryczne doprecyzowania konieczne do właściwego wdrożenia dyrektywy przez ECHA i państwa członkowskie, ograniczając do minimum obciążenia związane z tym uregulowaniem. Jeżeli zdaniem Komisji będzie to wymagać uzupełnień unijnego prawa, Niemcy zwracają się do Komisji, aby przedłożyła odpowiednie projekty regulacji.”.

<i>Pakiet odpadowy: Dyrektywa o składowaniu odpadów</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/850 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 100-108	10/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: HU
--	-------	-------------------------	--

Oświadczenie Komisji w sprawie ram politycznych na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym

„Komisja zobowiązuje się do zapewnienia pełnej realizacji planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym¹⁹. W celu monitorowania postępów w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym Komisja przyjęła ramy monitorowania²⁰ oparte na istniejących tablicach wyników dotyczących zasobooszczędności i surowców. Komisja zwraca również uwagę na prowadzone obecnie prace nad wskaźnikiem śladu węglowego produktów i organizacji.

Działania podejmowane w ramach planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym przyczyniają się również do osiągnięcia unijnych celów polegających na zrównoważonej konsumpcji i produkcji w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 12. Taka sytuacja ma miejsce na przykład w przypadku strategii dotyczącej tworzyw sztucznych²¹ lub niedawno zmienionego wniosku w sprawie gwarancji prawnych dla towarów konsumpcyjnych²².

Jeżeli chodzi o spójność unijnych ram regulacyjnych, Komisja, przyjęła ostatnio również komunikat określający warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów²³. W 2018 r. Komisja przeanalizuje również warianty i działania pod kątem ich wkładu w gospodarkę o obiegu zamkniętym w taki sposób, by nadać bardziej spójne ramy polityczne różnym obszarom prac w trakcie tworzenia unijnej polityki produktu. W ramach tych inicjatyw oraz działań podejmowanych w ich następstwie rozpatrywane będą także wzajemne oddziaływania przepisów i współpracy przedsiębiorstw na wykorzystywanie produktów ubocznych, przygotowywanie do ponownego użycia oraz recykling odpadów.

W odniesieniu do ekoprojektu Komisja, zgodnie z założeniami planu prac dotyczącego ekoprojektu na lata 2016–2019²⁴, potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie w zapewnienie, aby ekoprojekt w większym stopniu wносił wkład w gospodarkę o obiegu zamkniętym, na przykład przez bardziej systematyczne rozwiązywanie kwestii dotyczących wydajności materiałów, takich jak trwałość i możliwość poddania recyklingowi.”.

¹⁹ COM(2015) 614 final

²⁰ COM(2018) 29 final

²¹ COM (2018) 28 final

²² COM(2017) 637 final

²³ COM (2018) 32 final

²⁴ COM(2016) 773 final

Oświadczenie Komisji w sprawie inicjatyw dotyczących gospodarki dzielenia się

„Zgodnie z planem działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym²⁵ Komisja podjęła szereg inicjatyw dotyczących gospodarki dzielenia się. Jak zapowiedziano w komunikacie w sprawie Europejskiego programu na rzecz gospodarki dzielenia się²⁶ w czerwcu 2016 r., Komisja będzie nadal monitorować zmiany gospodarcze i regulacyjne w ramach gospodarki dzielenia się w celu wspierania rozwoju nowych i innowacyjnych modeli biznesowych, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony konsumentów i ochrony socjalnej.”.

²⁵ COM(2015) 614 final

²⁶ COM(2016) 356 final

Oświadczenie Komisji w sprawie mikrodrobin plastiku

„W związku z niedawno przyjętą Europejską strategią na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym²⁷ Komisja przedstawiła zintegrowane podejście do rozwiązania problemu mikrodrobin plastiku, w tym mikrogranulek. Koncentruje się ono na działaniach zapobiegawczych i ma na celu ograniczenie uwalniania mikrodrobin plastiku ze wszystkich głównych źródeł – zarówno z produktów, do których są one celowo dodawane (takich jak produkty do pielęgnacji ciała i farby), jak i będących wynikiem produkcji lub stosowania innych produktów (takich jak oksydegradowalne tworzywa sztuczne, opony, granulaty z tworzywa sztucznego i tekstylia).”.

²⁷ COM (2018) 28 final

Oświadczenie Komisji w sprawie przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów i materiałów, które utraciły status odpadu

„W kontekście planowanego przeglądu rozporządzenia (UE) nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów, który ma zostać przeprowadzony do końca 2020 r., Komisja rozważy możliwość wprowadzenia dalszych środków w odniesieniu do przemieszczania materiałów, które utraciły status odpadu i w przypadku których kryteria zniesienia statusu odpadu nie zostały określone na poziomie Unii zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie środków mających na celu zapewnienie przetwarzania odpadów przed składowaniem

„Zgodnie z art. 6 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, by na składowiskach były składowane jedynie odpady poddane obróbce, zapewniając jednocześnie, by takie środki nie naruszały realizacji celów zmienionej dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów („dyrektywa ramowa w sprawie odpadów”), w szczególności w odniesieniu do hierarchii postępowania z odpadami, selektywnego zbierania odpadów oraz celów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu określonych w tej dyrektywie.

Opierając się na wymianie poglądów podczas posiedzenia grupy ekspertów ds. dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, które odbyło się w dniu 30 czerwca 2017 r., oraz w świetle orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-323/13, w nadchodzących miesiącach Komisja zintensyfikuje dialog z państwami członkowskimi na temat środków politycznych, jakie należy podjąć w tej dziedzinie.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie procedury przyjmowania aktów wykonawczych

„Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstępiania od zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjmować projekt aktu wykonawczego w przypadku, gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, zastosowanie akapitu drugiego lit. b) nie może być postrzegane jako część „swobody decyzyjnej” prawodawcy, ale musi podlegać wykładni zawężającej, a zatem musi być uzasadnione.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie dostępności danych i obowiązków sprawozdawczych

„Aby monitorować postępy w realizacji nowych celów w zakresie odpadów komunalnych i odpadów opakowaniowych oraz biorąc pod uwagę odpowiednie klauzule przeglądowe, a w szczególności aby określić cele w odniesieniu do zapobiegania marnotrawieniu żywności i recyklingu olejów odpadowych, Komisja podkreśla znaczenie wspólnego porozumienia osiągniętego przez współprawodawców, zgodnie z którym państwa członkowskie zapewnią, aby przekazywanie danych na mocy dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów, dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych oraz zmienionej dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów obejmowało także rok 2020.”.

Oświadczenie Polski

Częstotliwość składania sprawozdań przez państwa członkowskie

„Polska z rozczarowaniem przyjęła informację o zwiększeniu częstotliwości składania sprawozdań przez państwa członkowskie.

W projektach dyrektyw zwiększono częstotliwość składania sprawozdań przez państwa członkowskie – z dwuletnich za każdy rok na roczne, co nigdy nie było akceptowane w mandacie. Przedstawione rozwiązania stanowią znaczące obciążenie administracyjne państw członkowskich. Polska poparła mandat w maju 2017 r. pod warunkiem uwzględnienia postulatu Polski odnośnie do częstotliwości składowania sprawozdań.”.

Oświadczenie Grecji

„Grecja popiera ogólny kompromis osiągnięty podczas negocjacji w sprawie pakietu dotyczącego odpadów, doceniając mozolne dążenia do osiągnięcia porozumienia, a także uznając znaczenie tego pakietu dla całej strategii dotyczącej gospodarki o obiegu zamkniętym.

Jednak w trakcie negocjacji włączono pewne istotne przepisy, które nie są spójne z punktu widzenia prawa lub których nie oparto na należytej ocenie skutków; mowa tu w szczególności o:

art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 dotyczących interakcji między REACH a odpadami oraz o braku odniesienia do art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów w:

art. 11 ust. 1 dotyczącym selektywnej rozbiórki,

art. 18 ust. 3 dotyczącym zmieszania odpadów niebezpiecznych,

art. 20 dotyczącym selektywnej zbiórki odpadów niebezpiecznych wytwarzanych w gospodarstwach domowych, oraz

art. 22 ust. 1 dotyczącym bioodpadów.

W naszej opinii wdrożenie powyższych przepisów może okazać się tak trudne w praktyce dla przedsiębiorstw, administracji publicznej i obywateli, że stanie się wręcz przeciwnie skuteczne, jeżeli chodzi o ogólny cel propagowania gospodarki o obiegu zamkniętym w sposób zrównoważony.

Ponadto jesteśmy zdania, że pełną finansową odpowiedzialność powinny ponosić systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, i odnotowujemy, że wyznaczając cel polegający na tym, że do lat 2035/2040 składowanych będzie 10% odpadów komunalnych, nie bierze się wystarczająco pod uwagę różnic między państwami członkowskimi w odniesieniu do warunków socjalnych lub gęstości zaludnienia i innych cech populacji; prowadzi to nieuchronnie do zwiększenia spalania odpadów, co nie jest efektem dostatecznie optymalnym.

Zachęcamy poza tym Komisję, by w sposób systematyczny i spójny uwzględniała – w ramach środków wykonawczych objętych pakietem, a zwłaszcza zmienionej dyrektywy o składowaniu, a także w ramach art. 10 ust. 1–3 oraz wyżej wymienionych odnośnych przepisów – szczególną sytuację małych oddalonych wysp.”.

Oświadczenie Finlandii

„Finlandia popiera cele i założenia pakietu dotyczącego odpadów, a także ogólny kompromis w jego sprawie, który umożliwia wprowadzenie intensywniejszego recyklingu i lepszej gospodarki o obiegu zamkniętym.

Finlandia pragnie jednak ponownie zgłosić swoje obawy co do niespójności ogólnych celów w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, w odniesieniu do celów dotyczących poszczególnych materiałów art. 6 ust. 1. lit. f) oraz h) dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych).

Mówiąc dokładniej, Finlandia uważa, że obniżenie celów dotyczących poszczególnych materiałów nie zostało wystarczająco oddane w ogólnych celach w zakresie recyklingu. Przykładowo: w porównaniu z wnioskiem Komisji cel w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna został zmniejszony o 35 punktów procentowych (z 60% do 25%) w 2025 r. i o 45 punktów procentowych (z 75% do 30%) w 2030 r. Mimo to ogólny cel na 2025 r. pozostał ten sam (65%) co we wniosku Komisji, a cel na 2030 r. zmniejszono tylko o 5 punktów procentowych (z 75% do 70%).

Finlandia uważa także, że ogólne cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych niedostatecznie uwzględniają fakt, że zdolność państw członkowskich do realizacji tych celów w dużej mierze zależy od tego, jaki odsetek niektórych materiałów opakowaniowych jest w użyciu. W tym kontekście ostateczne porozumienie jest szczególnie niekorzystne dla tych państw członkowskich, w których powszechne jest stosowanie opakowań z drewna i w których udział odpadów opakowaniowych z drewna w całkowitej ilości odpadów opakowaniowych jest wysoki.

W tych państwach członkowskich osiągnięcie w praktyce ogólnych celów w zakresie recyklingu jest możliwe tylko wówczas, gdy poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna można podnieść do poziomu wyraźnie przekraczającego cele dotyczące poszczególnych materiałów. Nawet niezwykle skuteczny recykling odpadów opakowaniowych z innych materiałów (czyli dużo wyższy niż cele dotyczące recyklingu poszczególnych materiałów) nie może zrekompensować dominującego wpływu niższego poziomu recyklingu przewidzianego dla opakowań z drewna. Jest to wbrew założeniom, gdyż cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zostały umyślnie wyznaczone na niższym poziomie z uwagi na ograniczony potencjał recyklingowy.

W związku z tym Finlandia – ponownie podkreślając swoje zaangażowanie i wsparcie na rzecz celów i założeń pakietu dotyczącego odpadów – wyraża żal, że wyznaczając wiążące ogólne cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, potraktowano państwa członkowskie nierówno, jeśli chodzi o udział niektórych używanych materiałów opakowaniowych w całkowitej ilości wszystkich materiałów opakowaniowych.”.

Oświadczenia Niemiec

Selektywne zbieranie

1. Aby wypełnić nakaz odzysku zgodnie z art. 10 ust.1 obowiązującej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, w art. 10 ust. 2 przewidziano oddzielne zbieranie odpadów, „jeżeli jest to wykonalne z punktu widzenia technicznego, ekonomicznego i środowiskowego”. Jednak uzgodniona w ramach rozmów trójstronnych zmiana art. 10 ust. 2 znosi to zastrzeżenie, zastępując je specjalną klauzulą derogacyjną, jaką stanowi art. 10 ust. 3 (nowy); w myśl tej klauzuli państwa członkowskie mogą pod szczególnymi warunkami zezwalać na wyjątki od obowiązku selektywnego zbierania. Zmiana art. 10 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów ma bezpośredni wpływ zarówno na obowiązki wytwórców i posiadaczy odpadów, jak i na zobowiązanie państw członkowskich do selektywnego zbierania określonych odpadów, względnie do wypełnienia celów w zakresie recyklingu (art. 11 dyrektywy ramowej) oraz selektywnego zbierania bioodpadów (art. 22 dyrektywy ramowej).

Niemcy popierają cel dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, jakim jest zrównoważona gospodarka o obiegu zamkniętym na poziomie zarówno UE, jak i krajowym. Za urzeczywistnienie gospodarki o obiegu zamkniętym odpowiedzialne są wszystkie podmioty, stąd też wymaga ona podstawy prawnej gwarantującej pewność prawa. Niemcy zwracają uwagę, że niezależnie od klauzuli derogacyjnej, jaką stanowi art. 10 ust. 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, zarówno zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak i z niemieckim prawem konstytucyjnym, na wytwórców i posiadaczy odpadów można nakładać wiążące obowiązki, w szczególności takie jak obowiązki selektywnego zbierania, tylko wówczas, jeżeli są one proporcjonalne, t.j. odpowiednie, wymagane i właściwe z punktu widzenia celu, jakim jest skuteczniejszy recykling.

2. To samo dotyczy nowego zakazu spalania selektywnie zbieranych odpadów zgodnie z art. 10 ust. 3a (nowy) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, jak również zakazu ich składowania zgodnie z art. 5 ust. 3 lit f) (nowa) dyrektywy w sprawie składowania odpadów. Zakazy te można nakładać na wytwórcę i posiadacza odpadów tylko wtedy, gdy są one proporcjonalne. Ponadto zgodnie z art. 13 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów wymagane jest zagwarantowanie, aby gospodarowanie tymi odpadami odbywało się bez zagrożenia dla ludzi i środowiska.”.

W kwestii obowiązku przekazywania informacji do Europejskiej Agencji Chemikaliów (art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów)

„Wiele szczegółowych pytań budzi przepis – wprowadzony w końcowej fazie rozmów trójstronnych do art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 – dotyczący ewidencjonowania w bazie danych Europejskiej Agencji Chemikaliów ECHA wyrobów zawierających szczególnie niepokojące substancje w rozumieniu rozporządzenia REACH; pytania te muszą zostać wyjaśnione, tak by państwa członkowskie mogły opracować uregulowania odpowiednie do celów przepisu. Należy zwłaszcza wyjaśnić, jak można będzie identyfikować dane wyroby w sposób, który umożliwi takie wprowadzanie informacji do centralnej bazy danych, aby można je było sensownie wyszukiwać. W dalszym rzędzie należy w szczególności wypracować wspólne uregulowania w kwestii spodziewanych licznych zgłoszeń wielokrotnych tego samego wyrobu w związku z tym, że przewidziano rozszerzenie obowiązków na wszystkich dostawców w łańcuchu dostaw.

Niemcy żałują, że to uregulowanie, które istotnie obciąży wszystkich uczestników, zostało wprowadzone do projektu bez odpowiedniego przygotowania merytorycznego i oceny skutków stosownie do złożoności przedmiotowej kwestii, i mogą się z nim zgodzić jedynie w kontekście osiągniętego w ramach rozmów trójstronnych ogólnego kompromisu. Niemcy mogą się z nim zgodzić jedynie w kontekście osiągniętego w ramach rozmów trójstronnych ogólnego kompromisu. Niemcy zwracają się do Komisji, aby – przy udziale ECHA jako placówki mającej prowadzić bazę danych – opracowała merytoryczne doprecyzowania konieczne do właściwego wdrożenia dyrektywy przez ECHA i państwa członkowskie, ograniczając do minimum obciążenia związane z tym uregulowaniem. Jeżeli zdaniem Komisji będzie to wymagać uzupełnień unijnego prawa, Niemcy zwracają się do Komisji, aby przedłożyła odpowiednie projekty regulacji.”.

<i>Pakiet odpadowy: Dyrektywa o odpadach opakowaniowych</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/852 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 141-154	12/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: wstrzymały się od głosu: HU
Oświadczenie Komisji w sprawie ram politycznych na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym „Komisja zobowiązuje się do zapewnienia pełnej realizacji planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym²⁸. W celu monitorowania postępów w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym Komisja przyjęła ramy monitorowania⁹ oparte na istniejących tablicach wyników dotyczących zasobooszczędności i surowców. Komisja zwraca również uwagę na prowadzone obecnie prace nad wskaźnikiem śladu węglowego produktów i organizacji. Działania podejmowane w ramach planu działania UE dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym przyczyniają się również do osiągnięcia unijnych celów polegających na zrównoważonej konsumpcji i produkcji w ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 12. Taka sytuacja ma miejsce na przykład w przypadku strategii dotyczącej tworzyw sztucznych³⁰ lub niedawno zmienionego wniosku w sprawie gwarancji prawnych dla towarów konsumpcyjnych³¹. Jeżeli chodzi o spójność unijnych ram regulacyjnych, Komisja. przyjęła ostatnio również komunikat określający warianty podejścia do interakcji między przepisami w zakresie chemikaliów, produktów i odpadów³². W 2018 r. Komisja przeanalizuje również warianty i działania pod kątem ich wkładu w gospodarkę o obiegu zamkniętym w taki sposób, by nadać bardziej spójne ramy polityczne różnym obszarom prac w trakcie tworzenia unijnej polityki produktu. W ramach tych inicjatyw oraz działań podejmowanych w ich następstwie rozpatrywane będą także wzajemne oddziaływania przepisów i współpracy przedsiębiorstw na wykorzystywanie produktów ubocznych, przygotowywanie do ponownego użycia oraz recykling odpadów. W odniesieniu do ekoprojektu Komisja, zgodnie z założeniami planu prac dotyczącego ekoprojektu na lata 2016–2019³³, potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie w zapewnienie, aby ekoprojekt w większym stopniu wносił wkład w gospodarkę o obiegu zamkniętym, na przykład przez bardziej systematyczne rozwiązywanie kwestii dotyczących wydajności materiałów, takich jak trwałość i możliwość poddania recyklingowi.”. ²⁸ COM(2015) 614 final ²⁹ COM(2018) 29 final ³⁰ COM (2018) 28 final ³¹ COM(2017) 637 final ³² COM (2018) 32 final ³³ COM(2016) 773 final			

Oświadczenie Komisji w sprawie inicjatyw dotyczących gospodarki dzielenia się

„Zgodnie z planem działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym³⁴ Komisja podjęła szereg inicjatyw dotyczących gospodarki dzielenia się. Jak zapowiedziano w komunikacie w sprawie Europejskiego programu na rzecz gospodarki dzielenia się³⁵ w czerwcu 2016 r., Komisja będzie nadal monitorować zmiany gospodarcze i regulacyjne w ramach gospodarki dzielenia się w celu wspierania rozwoju nowych i innowacyjnych modeli biznesowych, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony konsumentów i ochrony socjalnej.”.

³⁴ COM(2015) 614 final

³⁵ COM(2016) 356 final

Oświadczenie Komisji w sprawie mikrodrobin plastiku

„W związku z niedawno przyjętą Europejską strategią na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym³⁶ Komisja przedstawiła zintegrowane podejście do rozwiązania problemu mikrodrobin plastiku, w tym mikrogranulek. Koncentruje się ono na działaniach zapobiegawczych i ma na celu ograniczenie uwalniania mikrodrobin plastiku ze wszystkich głównych źródeł – zarówno z produktów, do których są one celowo dodawane (takich jak produkty do pielęgnacji ciała i farby), jak i będących wynikiem produkcji lub stosowania innych produktów (takich jak oksydegradowalne tworzywa sztuczne, opony, granulaty z tworzywa sztucznego i tekstylia).”.

³⁶ COM (2018) 28 final

Oświadczenie Komisji w sprawie przeglądu rozporządzenia w sprawie przemieszczania odpadów i materiałów, które utraciły status odpadu

„W kontekście planowanego przeglądu rozporządzenia (UE) nr 1013/2006 w sprawie przemieszczania odpadów, który ma zostać przeprowadzony do końca 2020 r., Komisja rozważy możliwość wprowadzenia dalszych środków w odniesieniu do przemieszczania materiałów, które utraciły status odpadu i w przypadku których kryteria zniesienia statusu odpadu nie zostały określone na poziomie Unii zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie środków mających na celu zapewnienie przetwarzania odpadów przed składowaniem

„Zgodnie z art. 6 lit. a) dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia, by na składowiskach były składowane jedynie odpady poddane obróbce, zapewniając jednocześnie, by takie środki nie naruszały realizacji celów zmienionej dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów („dyrektywa ramowa w sprawie odpadów”), w szczególności w odniesieniu do hierarchii postępowania z odpadami, selektywnego zbierania odpadów oraz celów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu określonych w tej dyrektywie.

Opierając się na wymianie poglądów podczas posiedzenia grupy ekspertów ds. dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, które odbyło się w dniu 30 czerwca 2017 r., oraz w świetle orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-323/13, w nadchodzących miesiącach Komisja zintensyfikuje dialog z państwami członkowskimi na temat środków politycznych, jakie należy podjąć w tej dziedzinie.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie procedury przyjmowania aktów wykonawczych

„Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstępiania od zasady, zgodnie z którą Komisja *może* przyjmować projekt aktu wykonawczego, w przypadku gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, zastosowanie akapitu drugiego lit. b) nie może być postrzegane jako część „swobody decyzyjnej” prawodawcy, ale musi podlegać wykładni zawężającej, a zatem musi być uzasadnione.”.

Oświadczenie Komisji w sprawie dostępności danych i obowiązków sprawozdawczych

„Aby monitorować postępy w realizacji nowych celów w zakresie odpadów komunalnych i odpadów opakowaniowych oraz biorąc pod uwagę odpowiednie klauzule przeglądowe, a w szczególności aby określić cele w odniesieniu do zapobiegania marnotrawieniu żywności i recyklingu olejów odpadowych, Komisja podkreśla znaczenie wspólnego porozumienia osiągniętego przez współprawodawców, zgodnie z którym państwa członkowskie zapewnią, aby przekazywanie danych na mocy dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów, dyrektywy 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych oraz zmienionej dyrektywy 1999/31/WE w sprawie składowania odpadów obejmowało także rok 2020.”.

Oświadczenie Polski

I. Częstotliwość składania sprawozdań przez państwa członkowskie.

„Polska z rozczarowaniem przyjęła informację o zwiększeniu częstotliwości składania sprawozdań przez państwa członkowskie.

W projektach dyrektyw zwiększono częstotliwość składania sprawozdań przez państwa członkowskie – z dwuletnich za każdy rok na roczne, co nigdy nie było akceptowane w mandacie. Przedstawione rozwiązania stanowią znaczące obciążenie administracyjne państw członkowskich. Polska poparła mandat w maju 2017 r. pod warunkiem uwzględnienia postulatu Polski odnośnie do częstotliwości składowania sprawozdań.”.

II. Realność i wykonalność niektórych celów dot. recyklingu.

„W zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych Polska zauważa, że ten cel określony na 55% w roku 2030 może być technicznie trudny do osiągnięcia, biorąc pod uwagę właściwości niektórych materiałów.”.

Oświadczenie Grecji

„Grecja popiera ogólny kompromis osiągnięty podczas negocjacji w sprawie pakietu dotyczącego odpadów, doceniając mozolne dążenia do osiągnięcia porozumienia, a także uznając znaczenie tego pakietu dla całej strategii dotyczącej gospodarki o obiegu zamkniętym.

Jednak w trakcie negocjacji włączono pewne istotne przepisy, które nie są spójne z punktu widzenia prawa lub których nie oparto na należytej ocenie skutków; mowa tu w szczególności o:

art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 dotyczących interakcji między REACH a odpadami oraz o braku odniesienia do art. 10 ust. 2 i 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów w:

art. 11 ust. 1 dotyczącym selektywnej rozbiórki,

art. 18 ust. 3 dotyczącym zmieszania odpadów niebezpiecznych,

art. 20 dotyczącym selektywnej zbiórki odpadów niebezpiecznych wytwarzanych w gospodarstwach domowych, oraz

art. 22 ust. 1 dotyczącym bioodpadów.

W naszej opinii wdrożenie powyższych przepisów może okazać się tak trudne w praktyce dla przedsiębiorstw, administracji publicznej i obywateli, że stanie się wręcz przeciwnie skuteczne, jeżeli chodzi o ogólny cel propagowania gospodarki o obiegu zamkniętym w sposób zrównoważony.

Ponadto jesteśmy zdania, że pełną finansową odpowiedzialność powinny ponosić systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta, i odnotowujemy, że wyznaczając cel polegający na tym, że do lat 2035/2040 składowanych będzie 10% odpadów komunalnych, nie bierze się wystarczająco pod uwagę różnic między państwami członkowskimi w odniesieniu do warunków socjalnych lub gęstości zaludnienia i innych cech populacji; prowadzi to nieuchronnie do zwiększenia spalania odpadów, co nie jest efektem dostatecznie optymalnym.

Zachęcamy poza tym Komisję, by w sposób systematyczny i spójny uwzględniała – w ramach środków wykonawczych objętych pakietem, a zwłaszcza zmienionej dyrektywy o składowaniu, a także w ramach art. 10 ust. 1–3 oraz wyżej wymienionych odnośnych przepisów – szczególną sytuację małych oddalonych wysp.”.

Oświadczenie Finlandii

„Finlandia popiera cele i założenia pakietu dotyczącego odpadów, a także ogólny kompromis w jego sprawie, który umożliwia wprowadzenie intensywniejszego recyklingu i lepszej gospodarki o obiegu zamkniętym.

Finlandia pragnie jednak ponownie zgłosić swoje obawy co do niespójności ogólnych celów w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, w odniesieniu do celów dotyczących poszczególnych materiałów art. 6 ust. 1. lit. f) oraz h) dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych).

Mówiąc dokładniej, Finlandia uważa, że obniżenie celów dotyczących poszczególnych materiałów nie zostało wystarczająco oddane w ogólnych celach w zakresie recyklingu. Przykładowo: w porównaniu z wnioskiem Komisji cel w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna został zmniejszony o 35 punktów procentowych (z 60% do 25%) w 2025 r. i o 45 punktów procentowych (z 75% do 30%) w 2030 r. Mimo to ogólny cel na 2025 r. pozostał ten sam (65%) co we wniosku Komisji, a cel na 2030 r. zmniejszono tylko o 5 punktów procentowych (z 75% do 70%).

Finlandia uważa także, że ogólne cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych niedostatecznie uwzględniają fakt, że zdolność państw członkowskich do realizacji tych celów w dużej mierze zależy od tego, jaki odsetek niektórych materiałów opakowaniowych jest w użyciu. W tym kontekście ostateczne porozumienie jest szczególnie niekorzystne dla tych państw członkowskich, w których powszechne jest stosowanie opakowań z drewna i w których udział odpadów opakowaniowych z drewna w całkowitej ilości odpadów opakowaniowych jest wysoki.

W tych państwach członkowskich osiągnięcie w praktyce ogólnych celów w zakresie recyklingu jest możliwe tylko wówczas, gdy poziom recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna można podnieść do poziomu wyraźnie przekraczającego cele dotyczące poszczególnych materiałów. Nawet niezwykle skuteczny recykling odpadów opakowaniowych z innych materiałów (czyli dużo wyższy niż cele dotyczące recyklingu poszczególnych materiałów) nie może zrekompensować dominującego wpływu niższego poziomu recyklingu przewidzianego dla opakowań z drewna. Jest to wbrew założeniom, gdyż cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych z drewna zostały umyślnie wyznaczone na niższym poziomie z uwagi na ograniczony potencjał recyklingowy.

W związku z tym Finlandia – ponownie podkreślając swoje zaangażowanie i wsparcie na rzecz celów i założeń pakietu dotyczącego odpadów – wyraża żal, że wyznaczając wiążące ogólne cele w zakresie recyklingu odpadów opakowaniowych, potraktowano państwa członkowskie nierówno, jeśli chodzi o udział niektórych używanych materiałów opakowaniowych w całkowitej ilości wszystkich materiałów opakowaniowych.”.

Oświadczenia Niemiec

Selektywne zbieranie

1. „Aby wypełnić nakaz odzysku zgodnie z art. 10 ust.1 obowiązującej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, w art. 10 ust. 2 przewidziano oddzielne zbieranie odpadów, „jeżeli jest to wykonalne z punktu widzenia technicznego, ekonomicznego i środowiskowego”. Jednak uzgodniona w ramach rozmów trójstronnych zmiana art. 10 ust. 2 znosi to zastrzeżenie, zastępując je specjalną klauzulą derogacyjną, jaką stanowi art. 10 ust. 3 (nowy); w myśl tej klauzuli państwa członkowskie mogą pod szczególnymi warunkami zezwalać na wyjątki od obowiązku selektywnego zbierania. Zmiana art. 10 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów ma bezpośredni wpływ zarówno na obowiązki wytwórców i posiadaczy odpadów, jak i na zobowiązanie państw członkowskich do selektywnego zbierania określonych odpadów, względnie do wypełnienia celów w zakresie recyklingu (art. 11 dyrektywy ramowej) oraz selektywnego zbierania bioodpadów (art. 22 dyrektywy ramowej).

Niemcy popierają cel dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, jakim jest zrównoważona gospodarka o obiegu zamkniętym na poziomie zarówno UE, jak i krajowym. Za urzeczywistnienie gospodarki o obiegu zamkniętym odpowiedzialne są wszystkie podmioty, stąd też wymaga ona podstawy prawnej gwarantującej pewność prawa. Niemcy zwracają uwagę, że niezależnie od klauzuli derogacyjnej, jaką stanowi art. 10 ust. 3 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, zarówno zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak i z niemieckim prawem konstytucyjnym, na wytwórców i posiadaczy odpadów można nakładać wiążące obowiązki, w szczególności takie jak obowiązki selektywnego zbierania, tylko wówczas, jeżeli są one proporcjonalne, t.j. odpowiednie, wymagane i właściwe z punktu widzenia celu, jakim jest skuteczniejszy recykling.

2. To samo dotyczy nowego zakazu spalania selektywnie zbieranych odpadów zgodnie z art. 10 ust. 3a (nowy) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów, jak również zakazu ich składowania zgodnie z art. 5 ust. 3 lit f) (nowa) dyrektywy w sprawie składowania odpadów. Zakazy te można nakładać na wytwórcę i posiadacza odpadów tylko wtedy, gdy są one proporcjonalne. Ponadto zgodnie z art. 13 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów wymagane jest zagwarantowanie, aby gospodarowanie tymi odpadami odbywało się bez zagrożenia dla ludzi i środowiska.”.

W kwestii obowiązku przekazywania informacji do Europejskiej Agencji Chemikaliów (art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów)

„Wiele szczegółowych pytań budzi przepis – wprowadzony w końcowej fazie rozmów trójstronnych do art. 9 ust. 1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 – dotyczący ewidencjonowania w bazie danych Europejskiej Agencji Chemikaliów ECHA wyrobów zawierających szczególnie niepokojące substancje w rozumieniu rozporządzenia REACH; pytania te muszą zostać wyjaśnione, tak by państwa członkowskie mogły opracować uregulowania odpowiednie do celów przepisu. Należy zwłaszcza wyjaśnić, jak można będzie identyfikować dane wyroby w sposób, który umożliwi takie wprowadzanie informacji do centralnej bazy danych, aby można je było sensownie wyszukiwać. W dalszym rzędzie należy w szczególności wypracować wspólne uregulowania w kwestii spodziewanych licznych zgłoszeń wielokrotnych tego samego wyrobu w związku z tym, że przewidziano rozszerzenie obowiązków na wszystkich dostawców w łańcuchu dostaw.

Niemcy żałują, że to uregulowanie, które istotnie obciąży wszystkich uczestników, zostało wprowadzone do projektu bez odpowiedniego przygotowania merytorycznego i oceny skutków stosownie do złożoności przedmiotowej kwestii, i mogą się z nim zgodzić jedynie w kontekście osiągniętego w ramach rozmów trójstronnych ogólnego kompromisu. Niemcy mogą się z nim zgodzić jedynie w kontekście osiągniętego w ramach rozmów trójstronnych ogólnego kompromisu. Niemcy zwracają się do Komisji, aby – przy udziale ECHA jako placówki mającej prowadzić bazę danych – opracowała merytoryczne doprecyzowania konieczne do właściwego wdrożenia dyrektywy przez ECHA i państwa członkowskie, ograniczając do minimum obciążenia związane z tym uregulowaniem. Jeżeli zdaniem Komisji będzie to wymagać uzupełnień unijnego prawa, Niemcy zwracają się do Komisji, aby przedłożyła odpowiednie projekty regulacji.”.

<i>Rozporządzenie o rolnictwie ekologicznym</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1-92	62/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: przeciw: CZ, CY, LT, SK, FI wstrzymały się od głosu: BE, HU, AT
Deklaracje Komisji <u>Oświadczenie Komisji w sprawie tymczasowych eksperymentów na odmianach ekologicznych</u> „Komisja uznaje konieczność określenia warunków, w jakich powinny być rozwijane odmiany ekologiczne nadające się do produkcji ekologicznej. W celu określenia kryteriów służących do opisu właściwości „odmian ekologicznych nadających się do produkcji ekologicznej”, jak również określenia warunków, zgodnie z którymi „odmiany ekologiczne nadające się do produkcji ekologicznej” można produkować z zamiarem wprowadzenia do obrotu, najpóźniej 6 miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja zorganizuje tymczasowy eksperyment. Tymczasowy eksperyment polegać będzie na określeniu kryteriów opisu odrębności, jednolitości, stabilności oraz, w stosownych przypadkach, wartości gospodarczej i użytkowej odmian ekologicznych nadających się do produkcji ekologicznej i innych warunków wprowadzania do obrotu, takich jak etykietowanie i opakowania. Te warunki i kryteria będą uwzględniać szczególne potrzeby i cele rolnictwa ekologicznego, takie jak: zwiększenie różnorodności genetycznej, odporność na choroby i dostosowanie do warunków glebowych i klimatycznych. Raz w roku sporządzane będą sprawozdania służące monitorowaniu postępów tymczasowego eksperymentu. W ramach tego eksperymentu, który ma się zakończyć po siedmiu latach i uwzględni wystarczające ilości, państwa członkowskie mogą zostać zwolnione z niektórych zobowiązań ustanowionych w: dyrektywie 66/401/EWG, dyrektywie 66/402/EWG, dyrektywie 68/193/EWG, dyrektywie 2002/53/WE, dyrektywie 2002/54/WE, dyrektywie 2002/55/EWG, dyrektywie 2002/56/EWG, dyrektywie 2002/57/EWG, dyrektywie 2008/72/EWG oraz dyrektywie 2008/90/WE. Komisja oceni wyniki tego eksperymentu w celu przedstawienia propozycji zmiany wymogów określonych w przepisach horyzontalnych dotyczących wprowadzania do obrotu nasion i innych materiałów przeznaczonych do reprodukcji roślin o właściwościach „odmian ekologicznych nadających się do produkcji ekologicznej.”.			

Oświadczenie Komisji w sprawie art. 55

„Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstąpienia od zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjmować projekt aktu wykonawczego w przypadku, gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, zastosowanie akapitu drugiego lit. b) nie może być postrzegane jako część „swobody decyzyjnej” prawodawcy, ale musi podlegać wykładni zawężającej, a zatem musi być uzasadnione.”.

Oświadczenie Francji

„Francja życzyła sobie większej ambicji w odniesieniu do stosowania adiuwantów, synergetyków i składników obojętnych w produkcji ekologicznej. Może zaakceptować tekst ostateczny z zastrzeżeniem, że będzie jednak możliwe wprowadzenie na poziomie krajowym zakazu stosowania niektórych substancji, jeśli nie będą one zgodne z zasadami i celami produkcji ekologicznej.

Francja zwraca się do Komisji, by zapewniła działania następcze dotyczące wdrażania art. 9 ust. 3 i jego wpływu na produkcję ekologiczną. Jeśli okaże się, że wdrożenie art. 9 ust. 3 akapit drugi wpływa na integralność sektora produkcji ekologicznej, Komisja będzie musiała przedstawić Radzie i Parlamentowi Europejskiemu odpowiednią zmianę tego rozporządzenia.

Francja pragnie również przypomnieć, że zależy jej na tym, by wdrożenie na szczeblu europejskim i krajowym tego rozporządzenia było w pełni zgodne z jego celami, zwłaszcza jeśli chodzi o odporność systemu kontroli. Przypomina także swoje oświadczenia dołączone do protokołów Specjalnego Komitetu ds. Rolnictwa z 27 lutego i 29 maja 2017 r.”.

Oświadczenie Szwecji

„Szwecja popiera przyjęcie nowego rozporządzenia w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych. Rozporządzenie zapewnia długoterminowe ramy regulacyjne dla sektora ekologicznego. Szwecja żałuje, że część przepisów okaże się przeszkodą dla ekspansji pewnych form produkcji, m.in. rozwoju niektórych przedsiębiorstw szklarniowych przez ograniczenie możliwości powiększania powierzchni. W niektórych przypadkach rozporządzenie tworzy przeszkody dla innowacji, co na dłuższą metę może ograniczyć rozwój sektora. Szwecja będzie nadal czynić starania na rzecz pozytywnego rozwoju rolnictwa ekologicznego i oczekuje na sprawozdanie Komisji na temat stosowania zagonów wyniesionych w produkcji ekologicznej. Podstawę opracowywania przepisów dla przedsiębiorstw szklarniowych powinny stanowić fakty naukowe uwzględniające różnice geograficzne i klimatyczne poszczególnych państw członkowskich.”.

Oświadczenie Republiki Czeskiej

„Republika Czeska jest zaniepokojona ostateczną formą wniosku rozporządzenia w sprawie produkcji ekologicznej. Jesteśmy rozczarowani, że nie zostały zrealizowane pierwotne zamiary reformy, a mianowicie uproszczenie i harmonizacja przepisów dla producentów ekologicznych w całej UE. Obawiamy się ponadto, że niespójności w ostatecznym tekście mogą doprowadzić do utraty wiarygodności znaku ekologicznego u konsumentów.

Republika Czeska ponadto głęboko ubolewa nad decyzją o przesunięciu rozstrzygnięcia problemu obecności pozostałości pestycydów w produktach ekologicznych, który uważano za jedną z podstawowych kwestii obecnej reformy. Jest to niepokojący przekaz dla konsumentów, a mianowicie: ich oczekiwania, że produkty ekologiczne będą wolne od pozostałości pestycydów, niekoniecznie zostaną spełnione.

Republika Czeska uznaje przedmiotowe porozumienie za krok wstecz podważający dalszy rozwój tego sektora.”.

Oświadczenie Litwy

„Litwa zauważa, że wniosek nadal zawiera nieodpowiednią klauzulę, przez którą nie zostaną zaspokojone oczekiwania klientów, gdyż przewiduje ona odłożenie na inny termin podjęcia decyzji w sprawie limitów substancji niezatwierdzonych do produkcji ekologicznej. Wniosek w obecnej wersji byłby rozczarowaniem dla tych konsumentów w UE, którzy wybierają produkty ekologiczne z uwagi na szczególny charakter ich produkcji, a mianowicie ich „czystość” bez pestycydów.

Zauważamy również, że wniosek nie zapewnia ogólnounijnej harmonizacji wymogów. Dążąc do porozumienia za wszelką cenę, wniosek zawiera pewną liczbę odstępstw, które mogą zostać przyjęte indywidualnie przez państwa członkowskie, a także pewne odstępstwa, które przewidziano jedynie dla konkretnych państw członkowskich – doprowadzi to do nierównej konkurencji na rynku.

Z powyższych powodów Litwa sprzeciwia się tekstowi wniosku w sprawie produkcji ekologicznej i etykietowania produktów ekologicznych.”.

<i>Rozporządzenie o homologacji typu</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 i (WE) nr 595/2009 oraz uchylające dyrektywę 2007/46/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG.) Dz.U. L 151 z 14.6.2018, s. 1-218	73/17	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem wstrzymały się od głosu: CZ, DE, LV, SK
Oświadczenia Komisji Europejskiej <u>Związek między różnymi unijnymi i krajowymi bazami danych (art. 9a)</u> „Komisja podziela pogląd prawodawcy, że należy zapewnić połączenie między różnymi bazami danych wykorzystywanymi do celów homologacji typu i nadzoru rynku. Ponieważ niektóre bazy danych są zarządzane indywidualnie przez państwa członkowskie, skuteczne połączenie będzie zależeć od pełnej współpracy państw członkowskich.”. <u>Nowe korzyści dla konsumentów</u> „Komisja jest zaniepokojona mającymi wpływ na interesy konsumentów sytuacjami wystąpienia szkody zbiorowej przedstawionymi w doniesieniach z września 2015 r., a dotyczącymi producentów samochodów obchodzących normy emisji niektórych zanieczyszczeń powietrza, i dostrzega ograniczenia obowiązujących krajowych środków proceduralnych mających umożliwić dochodzenie roszczeń konsumenckich w takich sytuacjach. W dniu 11 kwietnia 2018 r. Komisja przyjęła wniosek w sprawie powództw przedstawicielskich w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów [COM(2018) 184] jako część pakietu „nowy ład dla konsumentów”, aby umożliwić uprawnionym do tego organom wszczynanie powództw przedstawicielskich w imieniu konsumentów oraz wyposażyć organy ochrony konsumentów w państwach członkowskich w większe uprawnienia do nakładania kar. Po przyjęciu tego wniosku ofiary nieuczciwych praktyk handlowych, takich jak wprowadzająca w błąd reklama producentów samochodów, którzy nie przestrzegają unijnych ram regulacyjnych dotyczących homologacji typu pojazdów czy przepisów w dziedzinie ochrony środowiska, będą mogły zbiorowo ubiegać się o odszkodowanie.”.			

Obowiązkowe kontrole rynku przeprowadzane przez Komisję (art. 9)

„Komisja z zadowoleniem przyjmuje fakt potwierdzenia przez prawodawcę kontroli rynku przeprowadzanych przez Komisję. Obecnie niezbędne jest, aby prawodawca zapewnił również należyte finansowanie tego działania, w szczególności w kontekście wniosku Komisji dotyczącego kolejnych wieloletnich ram finansowych.”.

Status quo w odniesieniu do końcowych partii produkcji (art. 47)

„Komisja wyraża ubolewanie, że w przypadku końcowych partii produkcji zamiast procedury unijnej przyszłe przepisy utrzymają procedurę krajową, która jest uciążliwa dla importerów, producentów pojazdów, władz krajowych i regionalnych. Obecna procedura nie wnosi również żadnej wartości dodanej dla bezpieczeństwa ani środowiska oraz stwarza problemy dla rynku wewnętrznego pojazdów używanych.” **Zasady dotyczące prac komitetu**

„Komisja podkreśla, że systematyczne powoływanie się na art. 5 ust. 4 akapit drugi lit. b) rozporządzenia 182/2011 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) jest sprzeczne z literą i duchem tego rozporządzenia. Korzystanie z tego przepisu musi być związane z konkretną potrzebą odstąpienia od zasady, zgodnie z którą Komisja może przyjmować projekt aktu wykonawczego w przypadku, gdy nie została wydana opinia. Jako że jest to wyjątek od zasady ogólnej ustanowionej w art. 5 ust. 4, zastosowanie akapitu drugiego lit. b) nie może być postrzegane jako część „swobody decyzyjnej” prawodawcy, ale musi podlegać wykładni zawężającej, a zatem musi być uzasadnione.”.

Skreślenie przekazania Komisji uprawnień do wprowadzania regulacji dotyczących urządzeń ograniczających skuteczność badań eksploatacyjnych emisji CO₂ (art. 91)

„Komisja ubolewa, że współprawodawcy nie poparli pierwotnego wniosku Komisji dotyczącego regulacji w zakresie zgodności eksploatacyjnej emisji CO₂ w drodze przepisów wykonawczych. Doprowadzi to do dalszego opóźnienia ustanowienia procedury oceny zgodności eksploatacyjnej, która jest podstawowym elementem gwarantującym wiarygodność wartości emisji CO₂ i zużycia paliwa przypisanych do poszczególnych pojazdów. Komisja zawarła podobne upoważnienie w swoim wniosku dotyczącym nowych norm emisji CO₂ dla pojazdów lekkich przyjętym w dniu 8 listopada 2017 r. i wzywa współprawodawców do poparcia tego wniosku.”.

Oświadczenie Republiki Czeskiej i Łotwy

„Republika Czeska i Łotwa całkowicie zgadzają się, że zachodzi potrzeba zmiany ram homologacji typu pojazdów silnikowych, układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, aby zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa oraz ochrony zdrowia i środowiska.

Republika Czeska i Łotwa popierają cele i zasady nowego rozporządzenia, takie jak skuteczny nadzór rynku, precyzyjne i zharmonizowane procedury wycofania od użytkowników i procedury ochronne, właściwe funkcjonowanie służb technicznych, ściślejsza koordynacja między organami krajowymi oraz jednolite stosowanie zasad homologacji typu. Skuteczny system nadzoru rynku powinien przede wszystkim opierać się na zasadzie oceny ryzyka.

Republika Czeska i Łotwa podtrzymują krytyczne podejście do rzekomej wartości dodanej wynikającej z dodatkowego nadzoru, jaki ma sprawować Komisja nad krajowymi organami udzielającymi homologacji typu, zgodnie z brzmieniem art. 9a wypracowanym w trakcie rozmów trójstronnych z Parlamentem Europejskim. Ocena organów udzielających homologacji typu przez Komisję nie może być postrzegana jako konieczna i proporcjonalna do osiągnięcia celów rozporządzenia. Wręcz przeciwnie: oprócz obciążenia systemu niepotrzebną dodatkową biurokracją mechanizm ten podważa już same zasady unijnego systemu homologacji typu. Art. 9a koliduje z działaniami organów krajowych, które pozostają w kompetencjach państw członkowskich. Nierespektowanie kompetencji krajowych organów udzielających homologacji typu prowadzi do podważenia zaufania do unijnego systemu homologacji typu jako takiego i do naruszenia poszanowania tego systemu. Ponadto ocena taka będzie stanowić powielenie systemu wzajemnej oceny, a także zwiększy i tak już znaczne obciążenie administracyjne organów.

Co więcej, w opinii Republiki Czeskiej i Łotwy brzmienie art. 90 ma newralgiczne znaczenie, gdyż ustalono w nim mechanizm grzywien mający bezpośredni wpływ na producentów. W związku z powyższym procedurę i metody obliczania oraz egzekwowania grzywien administracyjnych należy przyjąć drogą aktu wykonawczego.”.

Oświadczenie Niemiec

„Rząd federalny pragnie podziękować wszystkim interesariuszom za obecny projekt rozporządzenia w sprawie homologacji typu i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i przyczep do nich. Niemcy popierają zmianę dyrektywy ramowej w sprawie homologacji typu i nadzoru rynku pojazdów silnikowych oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych, mającą na celu zapewnienie wysokiego poziomu bezpieczeństwa drogowego, ochrony zdrowia i ochrony środowiska. Dotyczy to w szczególności wprowadzenia obowiązkowego nadzoru rynku, obowiązku przedstawiania przez państwa członkowskie informacji oraz ściślejszego monitorowania służb technicznych, które przeprowadzają badania pojazdów w kontekście homologacji typu.

Jesteśmy jednak zdania, że projekt rozporządzenia nie idzie wystarczająco daleko. Celem jest poprawa przepisów dotyczących homologacji typu i nadzoru rynku oraz przywrócenie zaufania do europejskiego prawodawstwa w zakresie homologacji typu. Podczas dyskusji Niemcy zgłosiły szereg propozycji, które wykraczają poza obecny wniosek i mogłyby się przyczynić do jego jednoznaczności, jasności i możliwości stosowania. Wyrażamy ubolewanie, że niektóre podstawowe postulaty Niemiec nie zostały uwzględnione w obecnym projekcie rozporządzenia. Dotyczy to w szczególności:

- specyfikacji przepisów dotyczących homologacji typu i nadzoru rynku z wyraźnie określoną procedurą w przypadku produktów niespełniających wymogów;
- propozycji rządu federalnego, by ustanowić organ przygotowawczy ds. rozstrzygania sporów, który – jako panel ekspertów – w przypadku sporów przygotowywałby decyzję w jasno zdefiniowanym terminie;
- wprowadzenia systemu rotacyjnego dla służb technicznych, który służyłby poprawie jakości. Zgodnie z zasadą „czworga oczu” druga służba techniczna przeprowadzałaby losowo kontrole, co poprawiłoby jakość homologacji typu;
- zastąpienia – w przypadku pierwszej rejestracji – przepisów dotyczących pojazdów z końcowej partii produkcji świadectwami zgodności, które po wydaniu są ważne bezterminowo.
- Niemcy ponadto dalej opowiadają się za administracyjnym monitorowaniem emisji CO₂ oraz kontroli zużycia paliwa w rzeczywistych warunkach drogowych, skreślonymi w obecnym wniosku. Uważamy za istotne, by środek ten został wkrótce wprowadzony.”.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE na posiedzenie komisji OTIF–RID (30 maja 2018 r.)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/768 z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na 55. sesji Komisji Ekspertów ds. Przewozu Towarów Niebezpiecznych w ramach Międzyrządowej Organizacji Międzynarodowych Przewozów Kolejami w odniesieniu do niektórych zmian w załączniku C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami Dz.U. L 129 z 25.5.2018, s. 77-79	7209/18
<i>Daty wyborów do PE w 2019 r.</i> Decyzja Rady (UE, Euratom) 2018/767 z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie ustalenia terminu dziewiątych wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich Dz.U. L 129 z 25.5.2018, s. 76-76	7162/18
<i>Przegląd zalecenia w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie</i> Zalecenie Rady z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. C 189 z 4.6.2018, s. 1–13	9009/18
<i>Zalecenie w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania</i> Zalecenie Rady z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania Dz.U. C 195 z 7.6.2018, s. 1–5	9010/18

Konkluzje Rady w sprawie kroków ku urzeczywistnieniu wizji europejskiego obszaru edukacji□	9012/18
Konkluzje w sprawie roli młodych ludzi w budowaniu bezpiecznego, spójnego i harmonijnego społeczeństwa w Europie	9013/18
Konkluzje Rady w sprawie roli młodzieży w mierzeniu się z wyzwaniami demograficznymi w Unii Europejskiej	9014/18
Konkluzje Rady w sprawie potrzeby wyeksponowania dziedzictwa kulturowego we wszystkich politykach UE	9015/18
Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat propagowania wspólnych wartości UE poprzez sport	9016/18
3618. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Zagranicznych), które odbyło się w Brukseli w dniu 22 maja 2018 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Konkluzje Rady o sprawozdaniu specjalnym Trybunału Obrachunkowego w sprawie pomocy UE dla Mjanmy/Birmy</i> Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 4/2018 pt. „Pomoc UE dla Mjanmy/Birmy”	8952/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany protokołu 31 do porozumienia EOG o współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (linia budżetowa „Wdrażanie i rozwój jednolitego rynku usług finansowych”)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/776 z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczące zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (linia budżetowa 12 02 01: „Wdrażanie i rozwój jednolitego rynku usług finansowych”) (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 131 z 29.5.2018, s. 12–13	8187/18

<i>Decyzja Rady o stanowisku UE we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany protokołu 31 do porozumienia EOG (Działanie przygotowawcze Unii w zakresie badań nad obronnością)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/777 z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG, dotyczącego współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (linia budżetowa 02 04 77 03: „Działanie przygotowawcze — Badania nad obronnością”) (Tekst mający znaczenie dla EOG.) Dz.U. L 131 z 29.5.2018, s. 14–15	8190/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany protokołu 31 do porozumienia EOG o współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (linia budżetowa 04 03 01 03 – „Zabezpieczenie społeczne”)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/786 z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany protokołu 31 do Porozumienia EOG dotyczącym współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (linia budżetowa 04 03 01 03 – „Swobodny przepływ pracowników, koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego i działań na rzecz migrantów, w tym migrantów z państw trzecich”) (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 132 z 30.5.2018, s. 45–47	8194/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG (akty poziomu 2 dotyczące rozporządzenia EMIR)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/817 z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG (akty poziomu 2 dotyczące rozporządzenia EMIR) Dz.U. L 137 z 4.6.2018, s. 7–22	7438/18
Konkluzje Rady w sprawie energii i rozwoju	8954/18

<i>Konkluzje w sprawie inwestycji w zrównoważony rozwój i sprawozdania rocznego 2018 na temat celów w zakresie pomocy rozwojowej UE</i> Konkluzje Rady pt. „Inwestycje w zrównoważony rozwój” i Sprawozdanie roczne 2018 dla Rady Europejskiej na temat celów w zakresie pomocy rozwojowej UE.	8959/18
<i>Konkluzje w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego unijnych instrumentów finansowania działań zewnętrznych</i> Projekt konkluzji Rady w sprawie Sprawozdania rocznego z wdrażania instrumentów Unii Europejskiej na rzecz finansowania działań zewnętrznych w 2016 r.	8960/18
<i>Stosunki z Meksykiem: Przystąpienie Chorwacji i tymczasowe stosowanie trzeciego protokołu dodatkowego do Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między UE a Meksykiem</i> Decyzja Rady w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Trzeciego protokołu dodatkowego do Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej	15380/17
<i>Stosunki z Meksykiem: Przystąpienie Chorwacji i tymczasowe stosowanie trzeciego protokołu dodatkowego do Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między UE a Meksykiem</i> Decyzja Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Trzeciego protokołu dodatkowego do Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej	15383/17

<i>Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w ramach Wspólnej Rady UE–Meksyk ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Meksykiem w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej, w ramach Wspólnej Rady UE-Meksyk ustanowionej na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi, z drugiej strony, w związku ze zmianą decyzji Wspólnej Rady nr 2/2000 i nr 2/2001 w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej	15376/17
<i>Negocjacje umów o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią</i> Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji z Australią w sprawie umowy o wolnym handlu	7663/18
<i>Negocjacje umów o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią</i> Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Nową Zelandią	7661/18
Konkluzje Rady w sprawie negocjowania i zawierania unijnych umów handlowych	9120/18

3619. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Sprawy Gospodarcze i Finansowe), które odbyło się w Brukseli w dniu 25 maja 2018 r.**AKTY USTAWODAWCZE**

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Zmiana dyrektywy 2011/16/UE w zakresie wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych</i> Dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1–13	7160/18	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Rady

„Aby zapewnić równe warunki działania w odniesieniu do skutecznej wymiany informacji i pełnej przejrzystości w zakresie sposobów obchodzenia wspólnego standardu do wymiany informacji (CRS), Rada wyraża zdecydowane poparcie polityczne dla działań na szczeblu międzynarodowym w zakresie ogólnego wdrażania zasad obowiązkowego ujawniania służących przeciwdziałaniu uzgodnieniom umożliwiającym unikanie wspólnego standardu do wymiany informacji oraz nieprzejrzystym strukturom.”.

Oświadczenie Niemiec

„W rozumieniu Republiki Federalnej Niemiec poufność wymiany informacji między prawnikiem a klientem w wymiarze krajowym ma w Niemczech także zastosowanie do audytorów, doradców podatkowych i biegłych rewidentów, w taki sam sposób, jak do prawników.”.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Odstępstwo VAT dla Węgier: towary i usługi</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/789 z dnia 25 maja 2018 r. w sprawie upoważnienia Węgier do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U. L 134 z 31.5.2018, s. 10–11	8045/18
<i>Konkluzje o sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczącym Grecji</i> Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania specjalnego nr 17/2017 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: „Interwencje Komisji w związku z greckim kryzysem finansowym”	8665/18
<i>Konkluzje o dobrym zarządzaniu podatkowym w umowach z państwami trzecimi</i> Konkluzje Rady w sprawie „standardowego postanowienia UE dotyczącego dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych na potrzeby umów z państwami trzecimi”	9294/18
<i>Europejski semestr 2018</i> Konkluzje Rady w sprawie szczegółowych ocen sytuacji (2018) i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2017 r.	9354/18
Oświadczenie Węgier „Węgry są zdania, że konkluzje Rady w sprawie szczegółowych ocen sytuacji i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2017 r. powinny uwzględniać wyniki debat przeprowadzonych na posiedzeniach Rady Europejskiej w grudniu 2017 r. i w marcu 2018 r. w odniesieniu do społecznego wymiaru UE. Ponieważ na tych posiedzeniach Rady Europejskiej nie osiągnięto porozumienia co do włączenia europejskiego filaru praw socjalnych w proces europejskiego semestru, Węgry nie mogą zaakceptować KONKLUZJI ZAWIERAJĄCYCH INFORMACJĘ, że Komisja włączyła europejski filar praw socjalnych do sprawozdań krajowych. W związku z tym Węgry nie mogą się zgodzić z brzmieniem pkt 17 konkluzji Rady i wstrzymują się od głosu w sprawie ich przyjęcia.”.	
Konkluzje Rady w sprawie stabilności finansów publicznych w świetle zjawiska starzenia się społeczeństwa	9356/18

3620. posiedzenie Rady (ds. Konkurencyjności (Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Badań i Przestrzeni Kosmicznej)), które odbyło się w Brukseli w dniach 28 i 29 maja 2018 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Decyzja Rady w sprawie zawarcia umowy o współpracy naukowo-technicznej z Republiką Libańską dotyczącej partnerstwa w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/826 z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie zawarcia Umowy o współpracy naukowo-technicznej między Unią Europejską a Republiką Libańską, określającej warunki uczestnictwa Republiki Libańskiej w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) Dz.U. L 140 z 6.6.2018, s. 1–2	11967/17
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE we Wspólnym Komitecie Weterynaryjnym UE–Szwajcaria</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi, w odniesieniu do decyzji nr 1/2017 dotyczącej zmiany dodatku 6 do załącznika 11 do umowy	14048/17

<i>Decyzja wykonawcza Rady o nałożeniu na Austrię grzywny</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/818 z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie nałożenia na Austrię grzywny w związku z manipulowaniem danymi dotyczącymi długu w kraju związkowym Salzburg Dz.U. L 137 z 4.6.2018, s. 23-24	9140/17
Oświadczenie Komisji „Rzetelność danych państw członkowskich dotyczących deficytu i długu ma zasadnicze znaczenie dla należytego zarządzania gospodarczego w Unii, co zostało uznane przyjęciem rozporządzenia (UE) nr 1173/2011. Przy nakładaniu grzywny konieczne jest przestrzeganie zasady równego traktowania w odniesieniu do poprzednich przypadków. Choć Komisja docenia fakt, że Rada nie kwestionuje ani wyłącznej kompetencji Komisji do prowadzenia dochodzeń, ani faktów ustalonych przez Komisję, wyraża żal z powodu okoliczności, w których Rada obniżyła grzywnę. Komisja nie podziela opinii, że „trudności wynikające z wysoce złożonych okoliczności faktycznych” stanowią odpowiednie uzasadnienie obniżenia kwoty grzywny, zarówno w tym przypadku, jak i w ewentualnych kolejnych przypadkach.”.	
Konkluzje Rady o europejskiej chmurze dla otwartej nauki	9291/18
Konkluzje Rady pt. „Przyspieszenie obiegu wiedzy w UE”	9507/18

3621. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Zagranicznych), które odbyło się w Brukseli w dniu 28 maja 2018 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Sankcje wobec Syrii: przegląd (decyzja i rozporządzenie wykonawcze)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii Dz.U. L 131 z 29.5.2018, s. 16–22	8200/18
<i>Sankcje wobec Syrii: przegląd (decyzja i rozporządzenie wykonawcze)</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/774 z dnia 28 maja 2018 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii Dz.U. L 131 z 29.5.2018, s. 1–7	8201/18
Projekt konkluzji Rady w sprawie zwiększenia współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem	8941/18
<i>„Misje obserwacji wyborów – w odpowiedzi na zalecenia podejmowane są wprowadzić odpowiednie działania, ale potrzebne jest lepsze monitorowanie” (sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 22/2017)</i> Konkluzje Rady w sprawie sporządzonego przez Europejski Trybunał Obrachunkowy sprawozdania specjalnego nr 22/2017 pt. „Misje obserwacji wyborów – w odpowiedzi na zalecenia podejmowane są wprowadzić odpowiednie działania, ale potrzebne jest lepsze monitorowanie”	9121/18
<i>Konkluzje dotyczące stanowiska UE w sprawie zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką (BSiL)</i> Konkluzje Rady dotyczące stanowiska UE w sprawie zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką w związku z trzecią konferencją przeglądową służącą dokonaniu przeglądu realizacji programu działania ONZ w zakresie BSiL (Nowy Jork, 18–29 czerwca 2018 r.)	8978/18
Konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia cywilnego wymiaru WPBiO	9288/18
Konkluzje Rady w sprawie Wenezueli	9167/18

Przyjęcie aktów ustawodawczych po drugim czytaniu w Parlamencie Europejskim (Strasburg, 28–31 maja 2018 r.)

AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1–18	24/18 (9475/18)	nie dotyczy	nie dotyczy